

*Lions Club
Sodankylä ry.*

50 vuotta

1960 - 2010

We serve -
Mepalveemme

The
International Association
 OF
Lions Clubs
CHARTER

To All to Whom These Presents Shall Come:
GREETING

Know Ye that The International Association of Lions Clubs has granted, and by these presents does grant to the Members, whose names are hereunto affixed, and to all regularly elected members and their successors, this Charter, fully constituting them a Local Club, under the name and title of

THE LIONS CLUB OF
Sodankylä

Located at Sodankylä, Finland with all the rights and privileges given to members of The International Association of Lions Clubs, according to the rules and regulations of the Constitution and By-Laws of The International Association now in force, or hereinafter enacted.

This Charter shall be in full force and effect from the day of the date hereof, and for such time as the Members of the Local Club shall conform to the laws and rules of The International Association. Otherwise this Charter shall be revoked.

In Witness Whereof, The International Association of Lions Clubs has authorized its President and Secretary to affix their signatures, and caused the seal of the Association to be hereunto affixed this 9th day of August in the year of our Lord 1960

W. K. R. B. B.

SECRETARY

Jimmie E. Davis

PRESIDENT

Charter Members

Rolf Berger
M. Luukkainen
Eero Kataja
Kauno Lamm
Urho J. J. J.
E. S. A.

Väinö Mäkelä
Kari Luoma
Antti Luoma
Antti Luoma
Antti Luoma
R. M. M.
P. T. T.

Samuel A. A.
E. A. A.
Antti A. A.
M. A. A.
Pentti A. A.
K. A. A.

Lions Club Sodankylä 50 vuotta - historiikki

Lions Club Sodankylän perustaminen

Varhaiskevällä 1960 olivat aluemet-sänhoitaja Aimo Lifländer ja Ilma-Tähtelän johtaja Pentti Rapeli aina tavatessaan ja välillä puhelimestakin keskustelleet Lions asiasta, ensin keskenään ja vähitellen yhä useampien ja useampien paikkakunnan miesten kanssa. Ulkopuolisena innoittajana olivat silloin jo Lions-toiminnassa ansioituneet veljet Viljo Tervahauta Rovaniemeltä ja Lassi Pellinen Kemijärveltä.

6.5.1960 kokoontui kaikkiaan 17 paikkakunnan miestä Sodankylän kirkonkylän kansakoululle, nykyiselle Kitisenrannan koululle Aimo Lifländerin kokoonkutsumina.

Kokoukseen osallistuivat myös Lions veljet Lasse Pellinen ja Viljo Tervahauta, jotka tekivät osallistujajoukolle selkoa Lions International järjestön maailmanlaajuisesta toiminnasta ja sen mahdollisuuksista.

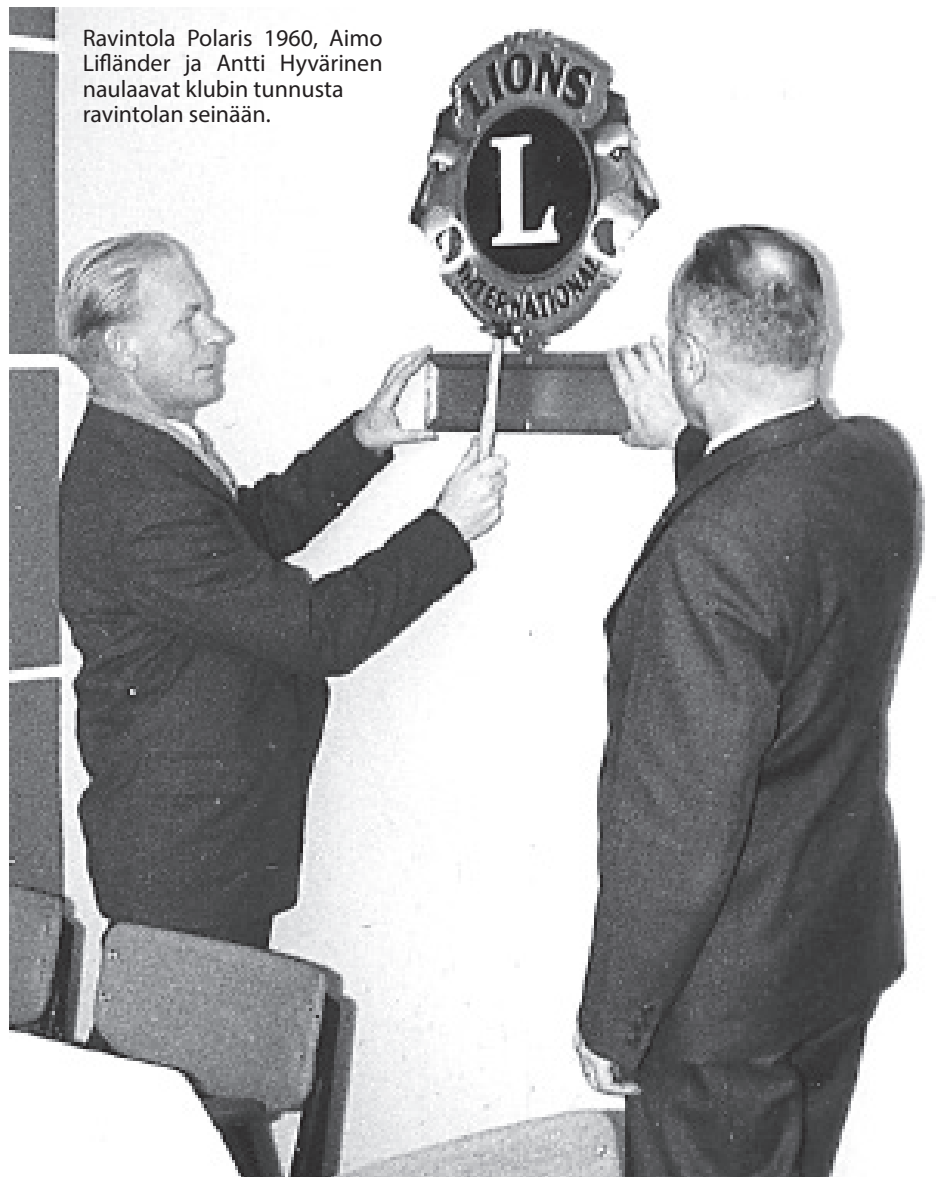
Viljo Tervahauta toi kokoukseen terveisiä juuri hiljattain pidetystä Oulun valtakunnallisesta kokouksesta. Kokouksen puheenjohtajana toimi Pentti Rapeli ja pöytäkirjaa piti ja sihteerin töitä hoiti Markku Laiho.

Kokouksen aikana kaikki läsnäolijat allekirjoittivat nimensä perustajajäseneksi ilmoittautumista varten liikkeelle laitettuun listaan. Puheenjohtaja Pentti Rapelin tehtäväksi jäi todeta Lions Club Sodankylän tulleen perustetuksi.

Itsestään selvänä pidettiin, että Pentti Rapeli lupautui toimimaan klubin ensimmäisenä presidenttinä. Perustamiskokouksessa valittiin myös muu hallitus ja tilintarkastajat 1. toimintavuotta varten. Sihteerin toimintailmoitus heinäkuulta 1960 kuului yleisen käytännön mukaisesti, "ei toimintaa".

Perustamistoimituksen jälkitoimet suoritettiin ravintola Polariksessa 23.5.1960 pidetyssä kokouksessa, jossa perustajajäsenen lukumäärä nousi kahteenkymmeneen. Tässäkin tilaisuudessa veljet Pellinen ja Tervahauta olivat paikalla.

Ravintola Polaris 1960, Aimo Lifländer ja Antti Hyvärinen naulaavat klubin tunnusta ravintolan seinään.

Lions järjestön perusti yhdysvaltalainen Melvin Jones 7.6.1917. Ensimmäinen Yhdysvaltain ulkopuolinen Lions-klubi perustettiin vuonna 1920 Kanadaan ja Eurooppaan Lions-aate tuli ensimmäisenä Ruotsiin vuonna 1948.

Suomen Lions-toiminta sai alkunsa, kun LC Helsinki-Helsingfors perustettiin 14.8.1950, Suomessa toiminnan "kummina" pidetään kanadansuomalaisista Arne Ritaria.

LC Sodankylän syntyyn vaikuttaneista klubeista LC Rovaniemi perustettiin vuonna 1954 ja kummiklubi LC Kemijärvi vuonna 1959. Muistitiedon mukaan jo vuonna 1958 Rovaniemeltä käsin tehtiin aloite Lions – toiminnan aloittamiseksi Sodankylässä. Yritys ei silloin iskenyt riittävästi kipinää, mutta jätti kuitenkin ajatuksen hiljalleen kytemään.

Leijonahenkeä

Me leijonat kuulumme palvelujärjestöön, joka on arvioitu maailman luotetuimmaksi vapaaehtoisjärjestöksi. Toimintamme perustuu vankkaan yhteisöllisyyteen. Yksi tärkeistä tavoitteistamme on kannustaa palvelunhaluisia henkilöitä työhön paikkakuntansa hyväksi ilman henkilökohtaista taloudellista hyötyä. Tämä on johtotähtenä kaikessa mitä me leijonat teemme. Jäsenet liittyvät klubeihin monin erilaisin odotuksin, valtaosa suorittaakseen sitä palvelutyötä, josta toimintamme on tullut yleisölle tutuksi. Leijonaksi ryhdytään epäitsekäistä syistä. Muiden palveleminen on upea, jalo tehtävä, jossa on valtava pysyvä voima. Maailma kaipaa meitä ja tarvitsee apuamme.

Me teemme työtä yhdessä paikallisella, kansallisella ja kansainvälisellä tasolla lasten ja nuorten terveen elämän kehityksen turvaamiseksi sekä ikääntyneiden, veteraanien, perheiden, vammaisten ja apua tarvitsevien tukemiseksi. Lionsjärjestö ei pyri korvaamaan yhteiskunnan peruspalveluja, vaan vapaaehtoistyöllä annetaan apua kohteisiin, jotka jäävät hoitamatta julkisin varoin. Meillä on valtaisa määrä ahkeria käsipareja tekemässä palvelutyötä; puolisoit mukaan lukien. Keräämämme varat jaamme lyhentämättöminä avustuksina eri avustuskohteisiin.

Lions-klubin tärkein kiinnostuksen kohde on oma lähialue ja asuinyhteisö. Toiminnallamme pyrimme lisäämään asuinalueemme viihtyisyyttä. Jokaisella paikkakunnalla on oma identiteettinsä. Alueellinen identiteetti syntyy alueen asukkaiden välisestä vuorovaikutuksesta ja heidän muodostamistaan yhteisöistä. On tärkeää että järjestetään yhteisiä tapahtumia. Näissä tapahtumissa rakennetaan siltoja alueen asukkaiden välillä ja lisätään me-henkeä. Tapahtumissa jutellaan tuntemattomallekin, ilman että leimautuu "kummalliseksi". Kun ihmiset tutustuvat toisiinsa, he haluavat tehdä asioita yhdessä. Ongelmat muuttuvat haasteiksi ja positiivisella asenteella kaikki onnistuu. Yhteiset tapahtumat tarjoavat myös toimintakentän ihmisille, joilla on tarve työskennellä yhteiseksi hyväksi. Parhaimmillaan leijonatyö on iloista ja positiivista yhdessä tekemistä samanhenkisten ihmisten kanssa. Sitä paitsi meillä leijonilla on hauskaa palvellessamme.

Miten me sitten palvelemme? Suomessa on noin 950 leijonaklubia. Jokainen klubi toimii omalla tavallaan oman lähialueensa hyväksi. Me jaamme vuosittain hyväntekeväisyyteen noin 5 miljoonaa euroa ja teemme noin 300 000 tuntia vapaaehtoistyötä. Tämän tuloksen saavuttamiseksi me 26 000 leijonaa ja lukematon määrä puolisoita olemme tehneet työtä mitä erilaisimpien tapahtumien ja aktiviteettien järjestämiseksi. Kaiken

tämän työn me teemme vapaa-ajallamme iloisina "Me palvelemme"-hengessä, mikä on meidän tunnuslauseemme.

Se, että LC Sodankylä on saavuttanut viidenkymmenen vuoden iän, on osoitus siitä, että klubilla on ollut oikea missio toiminnalleen ja että se on saavuttanut arvostetun ja vankan aseman paikkakunnallaan. Sen jäsenet ovat havainneet ympäristön inhimilliset tarpeet ja ovat pyyteettömästi palvelleet yhteiskuntaansa "katsotaan mihin yhdessä pystytään" toimintamallilla.

On todettu, että yksi kestävästä onnellisuuden lähteistä liittyy vapaa-aikaan, sosiaalisiin suhteisiin ja hyvän tekemiseen. Paras motiivi hyvän tekemiselle on siitä tuleva ilo; - hyvän tekijälle ja hyvyyden kohteelle. Sanotaan että hyvyys tekee ihmiselle hyvää ja tehdessämme hyvää voimme itse hyvin. Vapaaehtoisten varassa tehtyyn työhön liittyy paljon energiaa ja hyvää tahtoa sekä aitoa välittämistä lähimmäisistä.

Toivotan klubille onnea ja menestystä sekä leijonille ja puolisoille voimia ja iloista palvelumieltä tuleville vuosille Albert Schweitzerin sanoin: "Todella onnellisia tulee niistä, jotka ovat etsineet ja löytäneet, kuinka palvella".

Christer Löfström
Suomen Lions-liiton puheenjohtaja 2009–2010

Presidentin tervehdys

Hyvät lionit, puoliset, palvelukumppanit ja yhteistyökumppanit.

Me lionit kuulumme maailman laajimpaan palvelujärjestöön, joka on arvioitu maailman luotetuimmaksi vapaaehtoisjärjestöksi.

Minulla on suuri ilo ja kunnia toimia juhluvuotenaamme klubimme presidenttinä ja näin omalta osaltani olla toteuttamassa lionstoiminnan toiminta-ajatusta: "Teemme yhdessä työtä paikallisella, kansallisella ja kansainvälisellä tasolla lasten ja nuorten terveen elämän ja kehityksen turvaamiseksi sekä ikääntyneiden, sotien veteraanien, vammaisten ja muiden apua tarvitsevien tukemiseksi".

Lionjärjestön toiminta perustuu vapaaehtoiseen työhön, järjestön tunnuslauseella "Me palvelemme".

Klubimme nyt juhliessa puolivuosisataista toimintaansa, keskuudessamme on edelleen kaksi perustajajäsentä, jotka ovat viitoittaneet meille klubin palvelutehtävää alusta asti ja näyttäneet meille mallia palveluhenkisyydestä.

Klubimme perustajajäsen Kauno Laine oli tänä keväänä Kommatissa avaamassa klubimme pitkäaikaisinta palveluaktiviteettia; laskiaissunnuntain lasten laskiaisriehaa, jota on vietetty jo lähes 50. kertaa.

Tässä yhteydessä lausun isot kiitokset klubimme lionneille, palvelukumppaneineen, jotka ovat vuodesta toiseen jaksaneet antaa oman panoksensa paikkakunnalla merkittävään palvelutehtävään. Samalla nämä palvelutehtävät antavat lioneille itselleen paljon, opimme jatkuvasti uutta, solmimme uusia ystävyyssuhteita ja kehitymme ihmisinä.

Lionjoukkueemme nuorin on 25-vuotias ja iäkkäin 86-vuotias, joten klubi yhdistää myös eri ikäpolvet toisiinsa ja näin historiaperimä siirtyy sukupolvelta toiselle.

Vuosikymmenten aikana olemme tehneet monenlaisia varainhankinta- ja palveluaktiviteettejä, joiden tuloksena olemme voineet toteuttaa LIONS-sanan nykyistä tulkintaa: "Luovuta Isänmaasi Onnellisempaan Nousevalle Sukupolvelle".

Tätä työtä tukee klubimme viimeaikaiset aktiviteetit, joista tärkeimmät ja näkyvimät ovat Sodankylän Jou-

lulehden julkaisu ja Martin pilkki lasten laskiaisriehan lisäksi.

Suuren kiitoksen ansaitsevat luonnollisesti kaikki lionismin tukijat eli ne yhteisöt, jotka ovat yhteistyökumppaneina omalla talkootyöllään edesauttaneet tapahtumien onnistumisessa ja saavat omaan toimintaansa tukea, yritykset jotka ovat mahdollistaneet onnistuneen varainhankinnan tulella mukaan näihin aktiviteetteihin merkittävin taloudellisin panostuksin sekä ystävät jotka ovat ostaneet opiskelijoilta/koululaisilta Sodankylän Joululehteä ja eri yhteisöjen jäseniltä ja yrityksiltä Martin pilkin ohjelma/arpalehtisiä.

Klubimme edellisten vuosikymmenten toiminnasta tämä historiikki antaa hyvän läpileikkauksen runsaine, havannoistavine kuvineen. Kertoo klubimme alkuaikojen monimuotoisista talkoista meille nuoremmalle polvelle, jotka eivät ole ehkä itse päässeet kokemaan sen ajan palvelutehtäviä.

Kiitokset historiikkitoimikunnalle ja kaikille avustajille arkistojen aarrearkkuihin sukeltamisesta ja painokuntoon saattamisesta.

Uusille vuosikymmenille tämän kauden piirikubernöörin teeman mukaisesti:

"Eteenpäin yhdessä – uudistuen"

ja kotimaisen teeman mukaisesti " Yhdessä nuorten kanssa"

Kauko Niemelä

LC Sodankylän kauden 2009 – 2010 presidentti

Perustajajäsenet

Eero Kataja,
Maisteri

Kauno Laine,
Opettaja

Pentti Rapeli,
Maisteri

Kauko Mannermaa,
Talousneuvos

Osmo Kesti,
Pankinjohtaja

Ensio Hanski,
Johtava opettaja

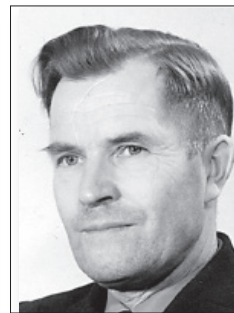
Viljo Hirvenkari,
Metsänhoitaja

Onni Hulkko,
Pankinjohtaja

Antti Hyvärinen,
Johtaja

Markku Laiho,
Agrologi

Kustaa Liesirova,
Johtaja

Aimo Liflander,
Aluemetsänhoitaja

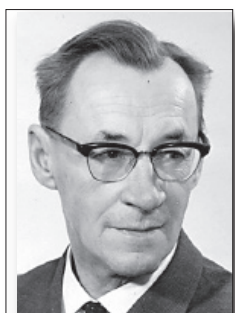
Erkki Salin, Elokuva-
teatterin omistaja

Rolf Berger,
Eläinlääkäri

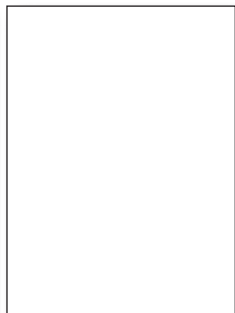
Lars Elfving,
Apteekkari

Yrjö Leskinen,
Lääkäri

Väino Alapeteri,
Nimismies

Samuli Auvinen

Pauli Taskinen

Kauko Vähämaa

LC Sodankylän 50 v historia kansien väliin

Arvoisat historiikkimme lukijat.

Lions Club Sodankylä täyttää tänä vuonna 50 vuotta ja olemme juhlistaneet juhluvuotta tekemällä tänäkin kautena valtaisan määrän pyyteetöntä vapaaehtoistyötä. Kuluneen juhluvuoden aloitimme perinteisesti syksyn kokouksilla ja ensimmäisenä varainhankinta-aktiiviteettinamme oli Sodankylän Joulu 2009 – lehden tekeminen. Samanaikaisesti kun teimme joululehteä ja myimme siihen ilmoituksia, aloittelimme jo keväisen Martinpilkin järjestelyitä. Joululehti valmistui kuten aina, määräpäivään mennessä.

Joulu vaihtui kevääseen ja laskiaisen lähestyessä oli vuorossa klubin perinteinen laskiaisrieha. Tapahtuma on lähes yhtä vanha kuin klubimme ja tämä perheille suunnattu aktiviteettimme sujui luontevasti kuten aina ennenkin. Kommattivaaraan kokoontui satoja laskettelijoita, pulkkailijoita, hevosajeluihin osallistuneita nauttimaan laskiaisen yhteisestä perhetapahtumasta. Laskiaisriehan jälkeen olikin sitten vuorossa Martinpilkit Luoston Ahvenlammella ja tämä tapahtuma viimeistään kysyi jokaisen Lions Club Sodankylän jäsenen panosta.

Kaikkien näiden tapahtumien ohessa on valmisteltu klubin 50 v juhlatapahtumaa ja yhtenä tavoitteena oli saada aikaiseksi nyt kädessäsi oleva historiikki. Välillä näytti, että kaiken kiireen keskellä olisi aivan mahdotonta saada tätä teosta valmiiksi. Ei auttanut kuin asettaa tiukka aikataulu ja istua penkkiin työstämään asiaa. Tämä historiikki on kokoelma aikaisemmista historiikeista, toimintakertomuksista sekä muutamien pitkäaikaisempien klubin jäsenten haastatteluista. Suurena etuna oli se, että klubillamme on varsin kattava valokuva-arkisto. Klubin perustajajäsen Erkki Salin kuvasi paljon klubitoimintaa sen alkuaikoina ja saamme nauttia Erkin kuvista tässäkin teoksessa.

Tämä historiikki on käytännössä koottu vain reilussa parissa viikossa joten on selvää, että monta keskeistäkin asiaa on jäänyt mainitsematta. Pyyntöön hauskoista sattumuksista ei saatu vastauksia joten kirjoittelu on hyvin asiapainotteista ja perustuu käytössä olleisiin lähteisiin. Historiikkitoimikunnan vetäjänä ja historiikin kokoajana haluan antaa erityiskiitoksen historia- ja arkistoasiantuntija Ilkka Rajaniemelle ja presidentti Kauko Niemelälle. Historiikin tekemisen innoittajana haluan kiittää Kauno Lainetta. Kauno on klubin perustajajäsen ja hän on toiminut koko klubihistorian 50 vuotta 100 % jäsenenä osallistuen kaikkiin noin 450 klubikokoukseen. Kaunon haastattelusta sain arvokasta tietoa varsinkin klubimme alkuaajoista. Kaunon esimerkin innoittamana tämäkin historiikki saatiin määräajassa kansiin. Historiikin tekninen toteuttaminen on klubi sihteerin Seppo Törmäsen käsialaa. Historiikin lähes 150 valokuvasta suurimman osan on käsitellyt julkaisukuntoon Tarja Karjalainen. Suuri kiitos kuuluu myös historiikin teknisille toteuttajille, näin lyhyessä ajassa saimme tämän aikaan.

Vapaaehtoistyömme ja ponnistelumme olisivat turhia, jos toimintaamme ei tuettaisi. Lions Club Sodankylä haluaa kiittää kaikkia sodankyläläisiä yrityksiä sekä muitakin toimintaamme tukeneita yrityksiä. Olette uskoneet toimintaamme ja olette olleet aktiivisesti mukana muun muassa joululehden ja Martinpilkin ilmoittajina ja tukijoina. Kiitos tuestanne, joka on kohdistunut muun muassa lapsi- ja nuorisotoimintaan sekä ikääntyneiden, veteraanien ja vammaisten toimintaan.

Lions Club Sodankylän jäseniä haluan kiittää aktiivisuudesta ja hyvästä kaveruudesta, ilman kaikkien yhteisiä ponnisteluja ja kovia tavoitteita emme olisi siinä missä nyt olemme. Kaiken kiireen keskellä olette pystyneet irrottamaan aikaa myös vapaaehtoistoimintaan. Toivottavasti tämä historiikki auttaa edelleen motivoimaan teitä Lions toimintaan. Antoisia lukuhetkiä historiikkimme parissa!

Jari Haavisto, 50 v historiikkitoimikunnan puheenjohtaja

Klubikokous ravintola Polariksessa 12.11.1962, Onnela, Hyvärinen, Lifländer, Laiho, Liesirova, Taskinen, ?, ?, Hanski, Alapeteri, Hulkko ja Berger.

Charter Night

Varsinainen klubitoiminta käynnistyi syyskauden alkaessa ja juhlamiehellä oltiin. Klubin perustamisjuhla "Charter Night" vietettiin 26.11.1960, missäpä muualla kuin ravintola Polariksessa.

Sodankylässä oli kuitenkin tähän aikaan menossa välirikko Alkon kanssa ja juhlista tuntui tulevan kuivat. Varapresidentti Väinö Alapeteri, joka toimi

kyseisenä aikana nimismiehenä, antoi neuvot klubimestari Viljo Hirvenkari. Hirvenkari vuokrasi Polariksessa huoneen ja tail twister Lars Elfving, silloinen apteekkari, kokkasi rusinasopan, jota maisteltiin ja josta riitti riemua kaikille aina aamutunneille saakka.

Kansainvälisen päämajan edustajana piirikuvernööri Fredrik Kuusisto luovutti klubin perustamiskirjan, johon pe-

rustajajäsenet vastikään olivat nimensä kirjoittaneet. "Charter Night" jatkui aina aamuun 27.11. saakka mainiota rusinasoppaa, virvokkeita ja muita pöydän antimia nautiskellen.

Klubikokous ravintola Polariksessa 12.11.1962, Onnela, Lifländer, Kurkela, Kattaja, Rapeli, Alapeteri ja Yrjö Leskinen.

Klubitoiminnan alku

Klubitoiminnan alku oli taloudellisesti haasteellista, taloustilanne Sodankylän kunnassa oli heikko ja raha liikkui paikkakunnalla heikosti. Ensimmäisten vuosien kokouksissa karvalakki kiersi klubin pelastamiseksi, aktiviteetteja ja varainkeruumuotoja yritettiin kehittää. Ensimmäisenä vuonna järjestettiin muun muassa kahdet tanssiaiset mutta niistä tuli tappiolliset. Leijonien tanssiaiset eivät vetäneet väkeä, sillä tanssijat kävivät Kansantalolla tanssimassa, lisäksi leijonat tunnettiin tuossa vaiheessa varsin huonosti ja heidän veto-

voimansa ei ollut kovin suurta. Tämän lisäksi veikattiin pakkasta ja järjestettiin lastenjuhla, ensimmäisen vuoden talousvaikeuksista kuitenkin selvittiin. Seuraavien vuosien aikana asiat saatiin pikkuhiljaa paranemaan ja myös avustustoiminta pääsi käyntiin, muun muassa joulupakettien jakelun myötä. Ladyt toimivat myös aktiivisesti ja onnistuivat niin hyvin, että olivat moneen otteeseen klubilaisia varakkaampia.

Haasteellisista ensimmäisistä vuosista selvittiin ja klubin 5-vuotisjuhlaa

vietettiin Laanilassa. Liekö juhlijoilta mennyt muisti, koska aikakirjoista ei löydy merkintää juhlan tapahtumista. Jo heti klubin alkuaajoista erilaiset aktiviteetit olivat hyvin tavanomaisia ja yleensä ne kohdistuivat erilaiseen heikossa asemassa olevien avustamiseen. Esimerkiksi vuonna 1965 metsänistutuksen aktiviteettina oli Jauhiaisen lesken tila.

Lähdössä v 1965 metsänistutusaktiiviteettiin Peurasuvantoon, aktiviteetin kohteena Jauhiaisen lesken tila. Klubilaiset kokoontuivat Osuuskaupan aukiolle, Jorma Salin, Sanni Salin, ?, Aimo Lifländer, Erkki Jokela, Pertti Kivioja, ?, Pirkko Jokela ja Sakari Tuomivaara.

Kuvassa metsänistutuspuuhissa Erkki Jokela, Osmo Kesti, Risto Kivioja, Pirkko Jokela, selin Aimo Lifländer, Yrjö Uimaniemi, Gösta Wasestjerna, Pertti Kivioja ja Antti Hyvärinen

10-vuotisjuhlaa vietettiin Eero Katajan presidenttikaudella. Juhlapaikkana oli Kantakievari, jossa muisteltiin klubin perustamisaikoja, paljastettiin kehystetty perustamiskirja, syötiin hyvin, otettiin vastaan onnitteluja ja kävelytettiin juhla-asuisia Ladyja reippaan musiikin tahdissa. Eero Katajan presidenttikaudella tehtiin Porttipahdan allasta

ja siitä saatiin oivallinen retkikohte. Kyseisellä kaudella vietettiin pikkujouluja yhdessä Rotaryklubin kanssa, aikaisemmin pikkujouluja oli vietetty vuosittain vaihtelevasti.

Vuosina 1971 – 1972 klubin 12. presidenttinä toimi Sakari Tuomivaara, hän oli ensimmäinen perustajajäsenten ulkopuolelta valittu presidentti. Sakari

teki muutoksen klubin toimintaan sillä tavalla, että hän lopetti tavanomaiset kuukausiesitelmät. Klubiesitelmien tilalle hän toi ennusteet kotipaikkakunnan tulevaisuudesta aloittain eli Sodankylä – projektin, tämä teema pyöri klubissa yli vuoden ajan.

10 v juhlien tanssiaisissa Helli ja Yrjö Uimaniemi, Sanni Salin ja Viljo Hirvenkari, Siiri ja Kauko Mannermaa, Raili ja Pertti Kivioja sekä Heikki Korhonen.

Sakari Tuomivaara ja "pullon henki"

10 – vuotisjuhlilla Markku Markkola ja rouva sekä Yrjö ja Saija Näsi.

Klubin 10 – vuotisjuhlilla Kantakievarissa Eila Laine, Heikki Savola, Irma Lifländer, Kauno Laine, selin Aino Jylhä ja Aimo Lifländer.

10 v tanssiaisissa Aino ja Paavo Jylhä sekä Eila ja Kauno Laine.

Talouden vakauttaminen

Kauko Mannermaan presidenttikaudella hänen osalleen tuli paikata klubin taloutta. Klubin kirjoihin oli tullut jo klubin alkuaikoina Veitsiluoto Oy:ltä metsäkämppä ja vuokratontti Oraniemestä. Myynnin suoritti klubin jäsen Ville Hirvenkari klubille ja kauppahin-

tana oli 200 silloista markkaa eli varsin muodollinen hinta. Klubi suunnitteli kämpästä tukikohtaa partiolaisille sekä paikkaa erilaisiin koulutus- ja harrastustilaisuuksiin. Kämppä vakuutettiin heti arvosta, joka ylitti ostohinnan noin satoja kertoja. Oraniemen kämpppä oli

vaihtelevassa käytössä, partiolaisilla, vuokrattuna, jopa alkuperäisessä käytössään. Klubin kunnostustalkoot suuntautuivat usein kämpälle ja kun se oli näin keskeisessä osassa klubitoiminnassa, niin siitä riitti keskustelua lähes jokaisessa klubikokouksessa.

Kauko Mannermaan presidenttikaudella klubi päätti kuitenkin myydä kämpän purettavaksi hinnalla, joka ylitti vielä vakuutussummankin. Myynti päätettiin tehdä koska kämpällä oli niin vähän muuta käyttöä. Kauppa oli erittäin kannattava ja klubin rahahuolet olivat hetkeksi ohitse, klubista tuli rahan sijoittaja. Raha ei ollut mitään ihmisiltä kerättyä aktiviteettirahaa vaan se oli klubin omalla työllä hankkimaa muuta rahaa joka rahastettiin, tuota rahaa on edelleen klubin rahastoissa.

Raha teki rauhalliseksi mutta oli siitä huoltakin. Muun muassa piirikuvvernööri Olavi Santaholma totesi klubistamme, että se on "Averiäs ja lisäksi vielä hauska".

Oraniemen kämpppä

Juhlakokoukset jaksottivat klubin toimintaa

Osmo Kestin presidenttikaudella, tarkemmin sanottuna 11.11.1975 oli vuorossa 15-vuotisjuhlat. Klubi oli saanut vakautettua toimintansa ja se oli aktiivinen muun muassa piiritasolla, tuossa vaiheessa LC Sodankylä oli kaikista L-

piirin klubeista toiseksi eniten piirikuvvernööriehtokkaita. 15 - vuotisjuhlien kunnivieraana oli silloinen kansainvälinen ensimmäinen varapresidentti, Brasilialainen J Sobral puolisonsa kanssa, luonnollisesti koko Lions - liiton

johto seurasi kansainvälistä varapresidenttiä vuosijuhlaan. Muita kansainvälisen järjestön jäseniä ei juhlakokouksissa ole ollut.

15 v juhlissa Suomen Lions - liiton sihteeri ja kansainvälinen ensimmäinen varapresidentti, brasilialainen J Sobral.

15 v juhlissa perustajajäsenet; ?, Pentti Rapeli, Erkki Salin, Aimo Lifländer, Kauno Laine, Onni Hulkko ja Kauko Mannermaa.

Klubin 20-vuotisjuhlan vietto tapahtui 17.5.1980 Luostolla pidetyn soidinjuhlan yhteydessä, klubin presidenttinä toimi Martti Vielma. Juhlien pitopaikana oli maailman suurin hirsihotelli, Kantakievari Luosto, juhlaan kuului

puheiden lisäksi palkitsemisia ja tietenkin tanssit. Klubin merkkipäivä on vietetty aina viiden vuoden välein ja vuosijuhlat ovat jaksottaneet klubin toimintaa. Lions toiminnan parhaisiin piirteisiin kuuluu, että johtajuus vai-

tuu joka vuosi, jokaisella presidentillä on oma tapansa johtaa klubia ja se tekee toiminnasta mielenkiintoisen ja vaihtelevan.

Klubin presidentti Martti Vielma tutkii 20 v. juhlaan saapuneita onnitteluita.

Kari Rantanen kertomassa klubin historiikka 20-vuotisjuhlayleisölle.

Asiasta puhuu varmasti Pentti Rapeli, hauskaa on.

20-vuotisjuhlaa Luostolla silloisessa keloravintola Kantakievarissa.

25-vuotisjuhla aloitettiin seppeleenlaskulla sankarihaudoille sekä muistamalla klubin edesmenneitä perustajajäseniä.

Veljeskuoro esiintymässä, kuvassa Veli Pulkamo, Eero Kataja, Kari Korpela, Arto Holopainen, Aimo Lehmusvuo ja Heikki Viitasalo, takana Juhani Florström.

25 v juhlissa Risto Viirret, Sakari ja Leena Tuomivaara, Kauko Mannermaa ja Onni Hulkko.

Klubin 25-vuotisjuhlaa vietettiin toukokuussa 1985 Ilkka Rajaniemen ollessa presidenttinä. Juhlapäivä aloitettiin laskemalla seppelelaskuun kaikkien perustajajäsenten haudoille kuin myös sankarivainajien haudoille. Sodankylän ulkopuolelle haudatuille laskettiin yhteinen muisto kukkalaite.

Varsinainen iltajuhla vietettiin hotellilla Kantakievarissa varsin perinteisin menoin, oli puheita, palkitsemisia, kiitoksia, kuorolaulua ja illan päätteeksi tanssit.

Anselm Pulkkinen onnittelemassa presidenttiä Ilkka Rajaniemeä.

Klubin 30-vuotisjuhlaa vietettiin 5.5.1990. Juhlallisuuksiin kuuluivat muun muassa klubin lipun naulaaminen ja vihkiminen käyttöön. LC Sodankylän lipun on suunnitellut Erkki Salin. Juhlapäivää kunnioitettiin käymällä sankarihaudoilla, juhla kokous pidettiin Kunnanviraston valtuustosalissa ja iltajuhla Luostolla hotellilla Kantakievarin tiloissa. 30-vuotisjuhlan vetovastuussa oli presidentti Tuomo Neitola.

Klubin lipun on suunnitellut perustajajäsen Erkki Salin.

LC Sodankylän 30 v juhlassa vihittiin klubin lippu käyttöön, lipun naulusvuorossa Sodankylän Seurakunta ja kirkkoherra Matti Suomela, Paavo Keränen ja Kauno Laine avustavat.

30-vuotisjuhlan iltajuhla jatkui Luostolla hotelli Kantakievarissa. Kuvassa mm. PDG Markus Kangas, Hellevi Kangas, presidentti Tuomo Neitola sekä Marjatta Rapeli.

Klubin presidentti Jouni Tiuraniemi luovuttamassa LC Sodankylän teettämää Sodankylän kirkonkylän pienoismallia Sodankylän kunnan 100 v juhlassa 21.10.1993.

Kunnanvaltuuston puheenjohtaja Pertti Lokka ottamassa vastaan lahjoitusta Jouni Tiuraniemeltä ja Paavo Keräseltä.

Sodankylän kirkonkylän pienoismallia vuodelta 1938 tarkastelemassa Lasse Näsi, mallin tekijä Erkki Alajärvi ja Paavo Keränen.

Sodankylän kunta juhli 100 – vuotisjuhliaan 21.10.1993 Jouni Tiuraniemen presidenttikautena. LC Sodankylä tilasi taitelija Erkki Alajärveltä vanhan Sodankylän kirkonkylän, vuosimallia 1938 olevan pienoismallin, joka sijoitettiin kuntalaisten nähtäväksi kunnan kirjastoon. Kyseisen vuoden varainkeruu kohdistui pienoismallin kustannuksien maksuun ja muu avustus jäi pienemmäksi.

Klubin 35-vuotisjuhlaa vietettiin valtuustosalissa 6.5.1995. Kokouksessa luovutettiin Sodankylän veteraani- nuoris- ja kulttuurijärjestölle avustuksia ja lahjoituksia runsaasti sekä annettiin lupaus myöhemmin annettavista koulujen päättävien luokkien stipendeistä. Koko toimintakauden aikana tehtyjen lahjoitusten ja avustusten yhteismääräksi tuli 35 000 markkaa. Juhlakokousta ennen oli L-piirin vuosikokous Kitisenrannan koululla, joten juhliessamme oli runsaasti muiden klubien lioneita vieraina sekä juhlakokouksessa päivällä että iltatilaisuudessa Hotelli Karhussa. Klubin toimintakaudella 1995 – 1996 LC Sodankylä valittiin Lapin piirin vuoden klubiksi. Nimityksinen tapahtui Jouni Vihervallin toimiessa klubin

presidenttinä. Kyseisen kauden tärkein aktiviteetti oli jälleen joululehti ja joululehdestä saaduilla varoilla palkattiin kymmenen sodankyläläistä nuorta eri yrityksiin kesätyöntekijöiksi. Tempauksella klubi sai paljon positiivista julkisuutta ja nuoria saatiin työllistettyä.

Klubin toimintakaudella 1998 – 1999, Jouko Kuivilan toimiessa presidenttinä, toiminta oli vilkasta ja LC Sodankylä saavutti päämajan myöntämän viiden tähden klubin palkinnon ainoana klubina koko L-piirissä. Joululehden talkoisiin tehtiin 588 talkootuntia ja lehden tuotto oli hyvä. Klubin hyvää henkeä kohotti entisestään osallistuminen omalla veneellä Sulkavan soutuun.

Klubi on menestynyt vuosien varrella, Jouko Kuivilan presidenttikaudella 1998 – 1999 klubi saavutti päämajan myöntämän viiden tähden klubin palkinnon, Jouni Vihervallin kaudella 1995 – 1996 LC Sodankylä valittiin L – piirin vuoden klubiksi ja Aimo Uusitalon kaudella 1999 – 2000 LC Sodankylä valittiin jälleen vuoden klubiksi ja Aimo Uusitalo vuoden presidentiksi.

LC Sodankylä 45 juhlapotretissa hotelli Luostotunturissa.

Toimintakaudella 1999–2000 Aimo Uusitalon toimiessa presidenttinä, hyvä toimintavire jatkui edelleen. Klubi tutustui kansainväliseen klubitoimintaan vieraillemalla Norjassa LC-Vardön klubikokouksessa ja Venäjällä Kantalahdessa Rotarien toimintaan. Laskiaisriehaan Kommattivaarassa osallistui yli tuhat henkilöä ja Pohjolan Punainen Sulka keräyksessä klubi saavutti 105 % tavoitteesta keräten kaikkiaan 39 809 mk. Aktiviteetein hankittuja varoja jaettiin lähes 50 000 markkaa ja kun osallistumisprosentti oli lähes 100, ni-

mettiin LC Sodankylä vuoden klubiksi L – piirissä ja Aimo Uusitalo vuoden presidentiksi, hyvä saavutus 49 klubin piirissä.

40-vuotisjuhlaa vietimme syksyllä 2000 juhlakokouksella kunnan valtuustosalissa Heino Alaniskan presidenttikaudella. Iltajuhlissa Luostolla, oli vieraana mm. LC-Vadsön klubi Norjan Vesisaaresta

Klubin kotisivut avattiin nettiin toimintakaudella 2002 – 2003. Kotisivuilta on saatavissa valtaisa määrä tietoa

toiminnasta sekä muun muassa kaikki klubin vuosikertomukset vuodesta 1968 alkaen muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta.

Klubin 45-vuotisjuhlaa vietettiin toukokuussa 2005 Luostolla Olli Härkösen presidenttikaudella. 45 – vuotisjuhlan juhlakokouksessa puheiden ja historiikin kertauksen lisäksi jaettiin lahjoituksia lähinnä lapsi- ja nuorisotyöhön. Juhlailallinen järjestettiin Ametistikylän juhlasalissa.

Klubikokousten pitopaikat ja klubikokoukset

Klubikokousten pitopaikkana oli ensimmäiset viisi vuotta ravintola Polaris. Kantakievarin valmistuttua vuonna 1965, löytyi upouudesta hotellista kokousten pitoa varten viihtyisämmät tilat. Jo ensimmäisistä kokouksista alkaen asioiden käsittely on sujunut suunnilleen samalla tavalla kuin se on nykyisinkin. Ennen kokousta lähetetään asialista jonka mukaan kokouksissa käsitellään asioita. Klubiesitelmät olivat tärkeitä heti alusta lähtien, niitä pitivät klubin jäsenet omista aloistaan sekä usein kutsuttiin ulkopuolisia esitelmän pitäjiä.

Varsinaisten kokousasioiden ja klubiesitelmien lisäksi yksi tärkeimmis-

tä seikoista on ollut kokouspaikan ateria-annit. Porsasta pitkin ja poikin paloitetuna on kadonnut mittamaton määrä veljeslauman nälkäisiin suihin. Mukaan on mahtunut ainakin yhden kerran talon erikoinen, valaan lihaa poronkärityksen tapaan. 1970 – luvun alkuvuosina valtasivat ”naisten tanssit” myös Sodankylän. Koska tilaisuudet ajoittuivat juuri maanantai-illaksi, joutui klubin ”retkusiipi” jatkamaan kokoustaan useimmiten aina valomerkkiin saakka.

Ravintola Polaris oli ensimmäinen kokoontumispaikka.

Vuodesta 1965 alkaen klubikokousten pitopaikkana toimi ravintola Kantakievari.

50 toimintavuoteen mahtuu noin 450 kuukausikokousta ja melkein saman verran hallituksen kokouksia. Ensimmäisen reilun kymmenen vuoden aikana hallituksen kokoukset järjestettiin samana päivänä kuin varsinainen klubikokous. Alkuaikoina pitkät kokousmatkat ja huonot kulkupelit rajoittivat kokousten määrää, lisäksi käsiteltäviä asioita ei ollut niin paljon kuin nykyisin.

Jos klubilaiset ovat saaneet vuosien varrella nauttia mitä erilaisimmista ateri-

oista, ovat kokouksista hyötäneet myös ravintoloitsijat, hyöty on ollut merkittävä. Ravintolamaailma on muuttunut merkittävästi sitten ”kultaisten 1970 – 1990 – luvun alun ja nyt klubin täyttäessä 50 vuotta, klubikokousten aikana ravintolasta ei löydy juuri muita kuin klubiveljiä. Kantakievarin jälkeen Lions Club Sodankylä muutti kokouspaikan uuteen 1990 – luvulla valmistuneeseen hotelli Gasthofiin. Gasthofin mentyä talousvaikeuksissa konkurssiin, siirtyi klubi jälleen Kantakievariin. Kun hotel-

li Gasthof myytiin toiselle toimijalle, se aloitti Hotelli Karhuna ja klubikokousten pitopaikka siirrettiin Hotelli Karhuun 2008.

1990 – luvun alussa kokouspaikaksi tuli ensin hotelli Gasthof, joka muuttui myöhemmin Hotelli Karhuksi.

Virallisten kokousten lisäksi on järjestetty lukematon määrä pöytäkirjattomia tapahtumia, kokoontumisia ja talkoita. On osallistuttu yritysvierailuihin, metsämarssiin, liikuntatapahtumiin, pe-

lattu pallopelejä, tehty lumitalkoita, kunnostettu kämppää ja niin edelleen. Viimeisten vuosien aikana on tehty edelleen yritysvierailuita erityisesti klubiveljien työpisteissä ja esimerkik-

si Jääkäriprikaatissa ja tai Pahtavaaran kultakaivoksessa jopa 40 metriä merenpinnan alapuolella.

L-piirin edustajat 7.6.1992 valtakunnallisessa kokouksessa Helsingissä, Aimo Uusitalo on kantamassa LC Sodankylän lippua.

Matkalla Lapin Kullan tehtaille Tornioon keväällä 2005, korttipelit kuuluvat luonnollisesti matkaohjelmaan.

Tornion Lapin Kullan tehtailla klubi tutustui Lapin mallasjuoman valmistuksen saloihin.

LC Sodankylän ja LC Sodankylä – Sompion jäsenet talkoilivat vuonna 1979 omakotityömaalla.

Omakotityömaan talkoissa, Risto Viirret naulaamassa.

Klubi avusti Norjan Vesisaaren, LC-Vadsøn klubilaisia, Thørleif Dørmenenia ja Ivar Henriksenia grillikodan lastauksessa. Klubin delegaatio kävi ystävyysvierailulla Vadsøn klubissa samana keväänä presidenttimme Aimo Uusitalon johdolla.

Paavo Keränen lähdössä kuljettamaan Sotainvalidien syyskeräyspartiota, Teemu Peltari Kempeleestä ja Timo Mäkelä Haapajärveltä, vuonna 1995.

Polttopuidentekotalkoot Matti Särkälälle 10.5.1986 Matti Alajärvi, Jorma Lappalainen, Jorma Kitunen ja Kalle Sukuvaara.

Polttopuidentekotalkoot Matti Särkälälle 10.5.1986 Matti Alajärvi, Jorma Lappalainen, Jorma Kitunen ja Kalle Sukuvaara.

Osallistuimme muutamana vuotena Pappilanniemen ympäristötaidenäyttelyyn. Kuvassa Aimo Uusitalon taideteos "Leipäjonot".

Klubikokousta pitämässä ja tutustumassa Pahtavaaran kultakaivokseen, kuvassa ollaan yli 300 metriä maanpinnan ja jopa 40 metriä merenpinnan alapuolella.

1970 – luvun alussa tutustumassa Porttipahdan altaisiin.

Sotiemme veteraanit keräys 14.3.2009, Seppo ja Riitta Mäenpää sekä Pentti Neitola.

Aktiviteetit - Laskiaisrieha

Lions Club Sodankylä päätti heti ensimmäisenä toimintakautenaan 1960–61 luoda Sodankylän lapsille toiminnallisen tapahtuman, tuomaan iloa pitkään

talveen. Ajankohdaksi valittiin laskiaisen, koska laskiaisella on perinteitä lasten ja kokoperheen reippaaseen yhdessäoloon ja laskiaisena on selkeät

keväänmerkit näkyvissä, aurinko paistaa ja talven kovimmat pakkasetkin ovat takanapäin.

Lasten juhla eli laskiaisrieha oli klubin ensimmäisiä aktiviteetteja, kuva vuodelta 1963.

1963 tapahtuma sisälsi heti erilaisia leikkejä.

Vuonna 1966 Kitisenrannan koulu oli täynnä lapsia.

Jouko Tekoniemi soittaa pianoa ja laulattaa lapsia.

Veikko Salmi selostaa kilpailua, jossa Lapin Sanomien sivut pitää laittaa oikeaan järjestykseen.

Kilpailu käynnistyy ja hetken käy melkoinen sähinä.

Ongintaa vuoden 1966 laskiaisriehassa ja makea saalis oli taattu.

Liukumäki loi sähköistä tunnelmaa.

Ensimmäisessä laskiaisjuhlassa 14.2.1961 oli osallistujia jo 417 henkilöä. Hyvän menestyksen siivittämänä tapahtuma jäi klubin ohjelmaan pysyväksi. Tapahtuman pitopaikka oli aluksi Veikkola, josta siirryttiin Kitisenrannan

koulun ja ammattikoulun sekä Luoston kautta Kommattivaaran laskettelukeskukseen vuonna 1988. Veikkolan, Kitisenrannan ja ammattikoulun saliin rakennettiin sisäliikumäki ja lisäksi oli paljon muuta ohjelmaa. Erityisen suosittua oli onginta, jossa saalis oli taattu ja saaliin maku makea, jonot karkki-ongintaan olivat pitkät. Vuodesta 1988 alkaen laskiaisriehaa on vietetty Kommattivaarassa yhteistoiminnassa Jokkerin hiihtomestans kanssa.

Koiravaljakkoajelua.

Poroajelua.

Moottorikelkan kyydissä.

Hevosajelua.

Laskettelurieha vetää väkeä Kommattivaaraan.

Klubin 40. juhlavuotena laskiaisjuhlaa vietettiin yhteistyössä Sodankylän seurakunnan kanssa. Tapahtumaan saapui tuolloin ennätyselliset n.1100 ihmistä viettämään laskiaista aurinkoisessa

säässä. Ohjelma oli monipuolinen sisältäen Sodankylän Big Bandin soittoa ja kaikilla oli mukavaa. Laskiaisjuhla aloitettiin metsäkirkolla, jossa liturgina toimi pastori Juhana Torkki. Saarnana

esitettiin nukketeatteri-esitys Varenka, jonka vetivät Helena Suomela ja lastenohjaajat.

40 – vuotisjuhla oli menestys ja klubi sai lukea seuraavat kiitokset paikallislehti Sompjosta.

” Viime sunnuntaina 40-vuotisjuhliaan viettävä Sodankylän Lions Club oli kutsunut väkeä Kommattiin. Ja sitähän kerääntyi sinne runsaasti. Värikkäänä väkimassa velloi rinteellä, pulkka- ja pyllymäessä, moottorikelkka-ajeluilla. Jättiläispupuilla oli seuraa ja Tossu ja Tallukka-poroilla silittelijöitä. Tuulesta huolimatta tunnelma oli keväisen iloinen ja värikäs. Meillä kaikilla oli niin mukavaa. Hankkeen olivat yhteistyössä toteuttaneet Lions Club, seurakunnan päiväkerhoyö, Sodankylän Big Band ja Jokkerin hiihtomesta. Ja he onnistuivat. Kommatin laskiaisriehassa myös kirkko tuli väen keskelle. Toimitus toteutettiin lasten ehdoilla, kun saarnana oli koskettava nukketeatteriesitys Varenka. Lumikirkon valtava väkimäärä kuunteli ja katseli hiljaisena nukketeatterin sanomaa. Sitä katsellessa mieleni herkiytyi. Metsäkirkon toimittivat yhteistyössä pastorit Juhana Torkki ja Helena Suomela ja seurakunnan lastenohjaajat. Laskiaisrieha oli osoitus hyvästä talkoohengestä. Esimerkki yhdistysten ja järjestöjen raja-aidat ylittävästä yhteistyöstä. Tämän tyyppistä yhteistyötä ja talkoohenkeä me Sodankylässä juuri nyt tarvitsemme, jotta Sodankylä saadaan eläväksi ja ilolla eletäväksi. Kiitos laskiaisriehan järjestäjille! ”
Sohvi Kela, SODANKYLÄ

Laskiaisjuhla aloitettiin metsäkirkolla. Liturgina pastori Juhana Torkki.

Klubin 40. juhlavuotena laskiaisjuhlaa vietettiin yhteistyössä Sodankylän seurakunnan kanssa. Tapahtumaan saapui ennätyselliset n.1100 ihmistä viettämään laskiaista aurinkoisessa säässä.

Saarnana nukketeatteri-esitys Varenka, jonka vetivät Helena Suomela ja lastenhoajaajat.

Laskettelukelkkojen Formulat testissä.

Seurakunnan lastenhoajaajat leikittämässä lapsia.

Lumeneivistokilpailu ja Martti Kumpulaisen leijona.

Seurakunnan lastenhoajaajat leikittämässä lapsia.

Pulkkailijoiden virta ylämäkeen
jatkuu myös tulevaisuudessa.

Aktiviteetit - Verokalenteri

Verokalenterin julkaiseminen aloitettiin vuonna 1964 ja aktiviteettina julkaisusta tuli varsin tuottoisa. Verokalenteri oli koko kylän juurukalenteri, joka herätti aina suurta mielenkiintoa siitä kuka maksaa veroja ja kuka ei, menekki oli taattu ja tuotto vaivaan nähden hyvä. Verokalenteri oli ensimmäinen varsinainen varainhankintamuoto, verotoimisto antoi tiedot ja kaikki tiedot koottiin käsin. Työ oli varsin kovaton mutta verokalenteri tuotti varoja, joita voitiin sitten lahjoittaa hyväntekeväisyyteen. Verokalenterin tekeminen päättyi vuonna 1978 kun tuli lakimuutos, joka kielsi tietojen julkaisemisen.

Verokalenteri vuosimallia 1964.

Aktiviteetit - Joululehti

Joululehtiä oli jo joillakin klubeilla ja yhteisen tuuminnan seurauksena alettiin julkaista joululehteä kun verokalenterin toimittaminen loppui, joululehti-idean isänä voidaan pitää Erkki Salinia. Joululehtiä on tehty vuodesta

1989 alkaen ja kalentereiden teko on jatkunut yhtä lehteä lukuun ottamatta katkeamattomana ketjuna. Yhtenä vuonna joululehti jätettiin julkaisematta, koska Sodankylä Seura julkaisi samaan aikaan oman joululehtensä.

Joululehti oli helppo aloittaa, koska verokalenterin myötä oli jo totuttu ilmoitushankintaan, nyt ilmoitushankinta vain laajeni entisestään.

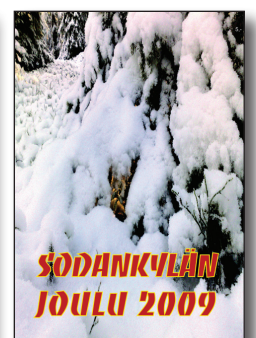
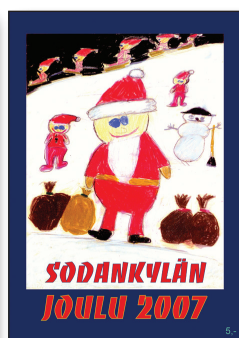
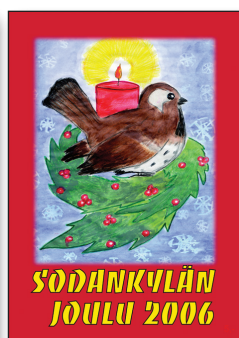
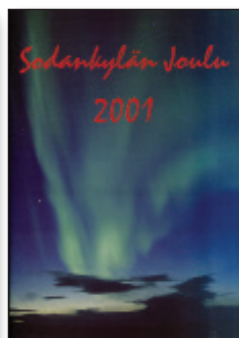
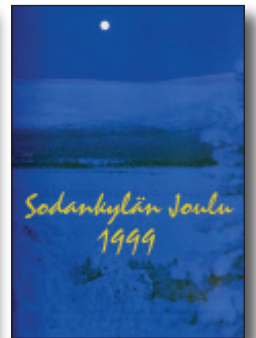
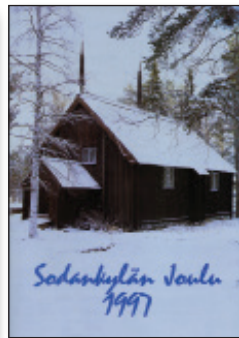
Joululehteä toteuttamaan valitaan vuosittain "vastuullinen päätoimittaja" ja lehtitoimikunta. Joululehti rakentuu yleensä jonkun ajankohtaisen teeman ympärille, jutut rakennetaan teemaan liittyen ja usein pyydetään ulkopuolisilta kirjoittajilta juttuja. Ilmoitusmyynti on hoidettu klubin sisäisenä jakona siten, että vastuu on mahdollisimman monella klubiveljellä. Joululehti on Sodankylän yrittäjien keskuudessa hyvässä maineessa ja kun on tiedossa, että ilmoitusmyynnin tulos käytetään hyväntekeväisyyteen, ei pitkiä myyntineuvotteluita tarvitse käydä.

Joululehden painos annetaan suoraan oppilaille ja muille nuorisotyötä tekeville järjestöille heidän anomuksensa mukaisesti. Myyjät saavat lyhentämättömänä kaikki myymänsä joululehdet. Lions Club Sodankylä saa oman osuutensa myydyistä ilmoituksista, ilmoituksista saadut varat käytetään hyväntekeväisyyteen pois lukien lehtien painokulut.

Ensimmäinen joululehden toimituskunta vuodelta 1989, eturivissä lehti-idean isä Erkki Salin, vastaava toimittaja Kauno Laine, Eero Kataja, takarivissä Erkki Palo ja Ilkka Rajaniemi. Kuvasta puuttuvat: Kauko Niemelä, Seppo Törmänen ja Erkki Mutenia.

Joululehdet 1989-2009

Aktiviteetit – Martin pilkki

Martin Pilkki lähti siitä periaatteesta, että Martti Kumpulainen oli muuttanut Kuusijärven rannalle syyskesällä 2005 ja hän halusi lähteä kehittämään niin Kuusijärven kuin myös koko Raudanjoen tapahtumia. Kuusijärven projekti oli tiukka ja Martti halusi järvelle näkyvyyttä, samoihin aikoihin oli perustettu myös Kuusijärven kalastajat. Martti Kumpulainen oli tullut klubiin vuonna 2004 ja hän oli havainnut kuinka paljon klubissa oli aktiivista, monelta eri ammattialueelta olevaa ja asiansa osaavaa porukkaa. Martti oli kehitellyt suuren ja näyttävän pilkkikilpailun järjestämistä

ja hän toi idean klubin kokoukseen syyskauden alkaessa vuonna 2006. Martti Kumpulainen esitteli ideansa LC Sodankylälle, Kuusijärven kalastajille ja raudanjokisille. Alun hämmennyksen jälkeen kaikki vakuutuivat Martin hyvin jo etukäteen suunnittelema pilkkitapahtumasta ja klubissa tapahtui valtava innostus asiaan. Ei tainnut porukka vielä tuossa vaiheessa tietää kuinka työläs projektista tuli, mutta samalla myös hyvin antoisa.

Kovan innostuksen jälkeen tehtiin valtavat määrät töitä jotta tapahtuma saatiin onnistumaan. Ensimmäiset Mar-

tin pilkit järjestettiin 14.4.2007, kilpailu saavutti heti ensimmäisellä kerralla valtavan suosion, tapahtumassa oli 879 pilkkijää ja muuta yleisöä lähes 1500. Kaikkiaan 389 pilkkijää sai kalaa voittajan saaliin ollessa 1317 grammaa. Pilkkikilpailun lisäksi tapahtumaan on aina liittynyt arvonta, jossa on ollut arvokkaat palkinnot, ensimmäisenä vuonna moottorikelkkaa ja mönkijää, seuraavina vuosina pääpalkintona on ollut uusi henkilöauto.

Auringonpaiste suosi pilkkiä 2007.

Pilkkityylejä oli yhtä monta kuin osallistujakin.

Martinpilkit saivat suuren suosion jo ensimmäisellä kerralla

Martinpilkkien 2008 suoelijana toimi ortodoksipappi Isä Mitro Repo.

Onnistunut Martin Pilkki poiki Raudanjoelle positiivisen vireen, josta olivat osoituksena Meidän koulu – hanke, kyläyhdistys rekisteröitiin ja kylätointa aktivoitui. Koko kylä aktivoitui toimimaan.

Toisen kerran Martin pilkit järjestettiin Kuusijärvellä 12.4.2008, tapahtuma paisui entisestään ja kun kilpailun suoelijana oli ortodoksisen kirkon pappi isä Mitro Repo, niin Kuusijärven parkkipaikat olivat tiukassa.

Tapahtuman järjestelyissä oli mukana myös LC Sodankylä/Sompio.

Pienessä kylässä ei kuitenkaan jaksettu enää kasvaa ja toteuttaa Martin Pilkkiä siinä mittakaavassa mihin se kasvoi. Jo liikenteen, infrastruktuurin ja muiden järjestelyiden osalta tapahtuma paisui liian suureksi toteuttaa Kuusijärvellä ja kolmantena vuotena tapahtuma siirrettiin Luostolle.

Väenpaljoutta palkintojen jaossa.

Haulikkoammunnan lyhyt oppimäärä avauslaukauksen ampujalle Isä Mitrolle.

Pilkkiminen onnistuu Martin Pilkissä myös rullatuolista käsin.

Onnellinen moottorikelkan voittaja Yrjö Hoppula.

Sodankylä Big Band soittaa palkintoau-
ton edessä.

Kilpailualueella riitti pilkkijöitä.

Kolmantena vuotena Martin Pilkki järjestettiin 4.4.2009 Luoston Ahvenlammella ja Luostosta on tullut uusi tapahtuman pitopaikka. Martin Pilkki pitää sisällään valtavan määrän työtä

niinä reilun kolmen kuukauden aikana, jolloin tapahtumaa valmistellaan. Käytettyjen työtuntien määrä on valtaisa ja moni ei käsitä kuinka paljon tapahtuman eteen tehdään valmisteluja. Joille-

kin yrittäjille tapahtuma antaa merkittävän piikin yrityksen talouteen.

Jutaringin tanssiesitykset avasivat vuoden 2009 Martinpilkit Luoston Ahvenlammella.

Osallistujia oli jälleen valtaiseasti.

Toni Nivala on saanut jo kaksi kirjolohta.

Kilpailun suojelija Juha Mieto ja kilpailun idean isä Martti Kumpulainen.

Sodankylän Perhokalastajat hoitivat kilpailun punnituksen.

Martin Pilkin on ollut Lions Club Sodankylälle merkittävä aktiviteetti ja hyvä avustustulojen lähde mutta tapahtuman monimuotoisuus ja monipuolisuus eivät tule ilman kovaa taloudellista panostusta, myös järjestelyiden kulut ovat suuret. Tapahtumasta on haluttu luoda koko perheen tapahtuma missä viihtyvät niin pilkkijät, aikuiset kuin lapsetkin. Tässä tapahtumassa on onnistuttu hyvin. Tapahtuman valmistelu kaikkine yksityiskohtineen on koettu erittäin työlääksi.

Martin Pilkin suojelejoiksi on perinteisesti haettu julkisuuden henkilöitä. Ensimmäisenä vuonna suojelejana oli maakuntajohtaja Esko Lotvonen mutta hän ei edes vaivautunut saapumaan paikan päälle. Seuraavana vuonna suojelejana toimi isä Mitro Repo, josta

tarina kertoo, että Martti Kumpulainen mietti mistä saataisiin kilpailun suojeleja toisiin Martin Pilkki kilpailuihin.

Martti katsoi televisiosta haastattelua jossa esiintyi Isä Mitro, Martti oli todennut Maire kumppanille, että tuossahan on meidän seuraava suojeleja. Ei muuta kuin tuumasta toiseen ja seuraavana päivänä Martti soitti Isä Mitrolle, joka istui junassa puhelun aikana. Junamatkan päätyttyä Martti soitti uudelleen, kertoi tapahtumasta ja sitä järjestävästä tahosta ja Isä Mitro tarkisti aikataulunsa. Kun aikataulu oli sopiva, hän suostui tulemaan tapahtuman suojelejaksi. Isä Mitro oli Kuusijärvellä ja Luostolla useamman päivän ja hän osallistui pilkkitapahtuman lisäksi yhteen klubikokoukseen Perhe-Luostolla. Perhe-Luoston tapahtuma oli samalla kilpailun palau-

Veikko Väyrynen ja perämoottori Martin Pilkeissä 2010.

tettilaisuus jossa palaverin lisäksi käytiin savusaunassa, avannossa sekä syötiin hyvin.

Kolmantena vuonna kilpailun suojelejana toimi hiihdon legenda ja kansanedustaja Juha Mieto. Mietoa toi omalla persoonallaan ja välittömyydellään tapahtumaan hyvää henkeä. Vuonna 2010 järjestetyssä Martin Pilkeissä kilpailun suojelejana toimi pikajuoksija Sari Keskitalo.

Vuosittain Martin pilkin jälkeen on käyty keskustelu, vieläkö seuraavana vuonna leikkiin ryhdytään. Tähän saakka vastaus on kuitenkin ollut ehdoton niin tulevalle presidentille kuin muillekin liioneille. Näin merkittävää perhetapahtumaa ei voi noin vaan lopettaa.

Arvonnassa 2010 olevan henkilöauton voitti Fianoora Meriläinen Oulusta.

Jutaringin lapset viihdyttivät pilkkikansaa myös Ahvenlammella 2010.

Tunnustusta klubitoiminnalle

Lions Club Sodankylä ylsi jo alkuvuosinaan arvostettuihin saavutuksiin ansaiten ATTENDANCE CONSEST palkinnot seuraavilla presidenttikausilla, Markku Laihon kaudella 1964-65, Erkki Salinin kaudella 1965-66, Aimo Lifländerin kaudella 1966-67 ja Kau-no Laineen kaudella 1967-68, lisäksi Markku Laihon kaudella 1964-65 hän sai 100 % presidentin palkinnon.

Jokainen klubin presidentti on hoitanut oman kautensa alusta loppuun kunniaakkaasti. Istuvalla presidentillä on ollut oma johtamistyylinsä ja johtovas-

tuu on vaihtunut siten aina vuosittain. Joillakin presidenteillä on ollut kyky tempaista koko klubi innostukseen ja silloin Lions Club Sodankylä on palkittu erilaisilla palkinnoilla. Jouni Vihervälän toimintakaudella 1995 - 1996 klubi nimettiin L-piiriin vuoden klubiksi.

Jouko Kuivilan toimintakaudella 1998 - 1999 kansainvälinen päämaja nimesi LC Sodankylän viiden tähden klubiksi ja klubi sai lippuun siitä kausiin plakaatin. Aimo Uusitalon kaudella 1999 - 2000 klubi nimettiin jälleen L-piiriin vuoden klubiksi ja LC Sodankylä voitti myös ylivoimaisesti piirikilpailun.

Aimo Uusitalo valittiin omalla toimintakaudellaan myös vuoden presidentiksi Lapin Läänin alueella - siis kaksi Leijonaa samalla iskulla!

Tämän 50-vuotisjuhlavuoden presidentti Kauko Niemelä johti klubimme toimintaa niin ansiokkaasti, että klubimme valittiin vuoden klubiksi L-piirisä.

Klubin lisäksi useita jäseniä on palkittu vuosien aikana merkittäville huomionosoituksilla.

Muistelus

Kun leijona oli nuori -

ja takana oli tiukka toimintavuosi. Joka kuukausi oli huolellisesti tutkittu päämajan kiertokirjeet ja kokouksien käytösohjeet, suunniteltu maailman parantamista ja oman ympäristön hyvää, kuunneltu veljien viisaat esitelmät ja pohdittu tarpeellisia toimia. Oli kevät tulossa, ja niinpä toukokuun kokousoli oli otettava juhlallisemmin. Kuukausistunnot oli pidetty (oliko se jo Kantakievarissa vai vielä Polariksessa, Tikka-

sen Helenan emännöiminä, ei ole enää muistissa), mutta hiukan juhlallisempaa piti saada, kun kerran oltiin Klubi eikä mikä sattuu joukko. Lähettiin Luostolle, sinne uuteen hirsihotelliin ja saatiin perheenpää Ladyt mukaan. Kevätilta oli kaunis ja toivoa täynnä.

Kävipä niin hyvin, että metsänväelläkin oli juhlat. Meiltä pyrki muu ohjelma unohtumaan, kun havaittiin tunturin laidassa kaksi komeata metsokukkoa kevätouhuissa. Eivät antaneet naapuritalon leijonien häiritä, vaanselvittivät, kuka kukin on. Taisi monille meistä olla

ensimmäinen soidin, ja varmasti mieleenjäävä.

Tämän jälkeen toukokuun kokous pidettiin monet vuodet Luostolla.

Niin sai alkunsa Mettonsoimajuhla, meille alkuvuosien leijonille ja Palvelukumppaneillemme (mikä proosallinen nimi Ladyille!) rakas perinne.

Eivät taida metsot enää sillä paikalla soida. Toivottavasti Leijonilla ja Palvelukumppaneilla.

Eero Kataja

Urheilutoimintaa...

Vuonna 2005 LC Sodankylä saavutti lohkon lentopallomestaruuden.

Liikunta on kuulunut keskeisesti klubin toimintaan. Yksi perinteisimmistä tapahtumista on ollut L-piiriin I alueen 1. lohkon perinteikkäät lentopalloturnaukset. Vuoro vuosin Inarin, Ivalon sekä LC Sodankylä - Sompion sekä LC Sodankylän joukkueet ovat kokoontuneet mitteleämään paremmuudestaan. Pelit on pelattu sarjana kaikkia joukkueita vastaan ja näin lohkon lentopallomestarit on selvitetty vuodesta toiseen.

Lions Club Sodankylän menestys on ollut mitalisijoilla lähes joka vuosi, varsinkin kun joukkueita on ollut mukana vain kolme. Vuosi 2005 muodostaa poikkeuksen sillä tuona vuonna LC Sodankylä voitti lohkon lentopallomestaruuden. Joka talvisiin lentopallon viikoittaisiin harjoituksiin on osallistuttu aktiivisesti.

hiihtoa ja lentopalloa...

Lions – liiton mestaruuskilpailuihin on osallistuttu hyvin satunnaisesti. Klubimme hiihtojoukkue osallistui maaliskuussa 1988 Lions - liiton SM - Kilpailuihin Muonion Oloksella joukkueella Jouni Tiuraniemi, Jorma Lappalainen ja

Aimo Uusitalo. Menestys oli hyvä ja pienen juoninnan tuloksena sai Aimo ja Jorma hopea- ja pronssimitalit

Aimo Uusitalo. Menestys oli hyvä ja pienen juoninnan tuloksena sai Aimo ja Jorma hopea- ja pronssimitalit

Jouni Tiuraniemi ja Aimo Uusitalo Lions liiton hiihtomestaruuskilpailuissa Oloksella vuonna 1988.

Lentopallojoukkueessa pelaajina Kari Pippola, Aimo Uusitalo, Olavi Suutari-Jääskö, Jouni Tiuraniemi, Kauko Niemelä ja Jorma Lappalainen.

Vuonna 2005 LC Sodankylä saavutti lohkon lentopallomestaruuden.

soutua, sählyä ja golffia...

Liikunnallisesti yksi ikimuistoisimmista tapahtumista oli osallistuminen Sulkavan Suur – soutuun vuonna 1998. Satakolmekymmentätuhatta vetoa ja 65 km aikaan 6h 34min 54 sek. kävivät veljet vetämässä, Jorma Kitunen, Raimo Kaartinen, Jouni Tiuranieni, Teuvo Tapanen, Matti Rautiainen, Jorma Lappa-

lainen, Aimo Uusitalo, Kauko Niemelä, Juhani Maijala, Jyrki Kuivila, Matti Alajärvi, Jaakko Forsman ja tahti soutajina, idean isä, Kalle-Veikko Kunttonen ja Ilkka Lakotieva. Perämiehenä hersytteli "Jovain" Olli Härkönen ja huoltohommat huolehti Mauno Alatalo.

Perämiehenä ja tahdittajana Olli Härkönen.

Soudun tyylinäytettä.

Sulkavan Soutuun lähdössä vuonna 1998.

Klubissa on monta golfin pelaajaa, jotka käyvät säännöllisesti pelaamassa lähikentillä Rovaniemellä ja Levillä. Kaukokenttinä ja talven harjoittelu- paikkoina ovat olleet lähinnä Thaimaan kohteet.

Muita urheilulajeja ovat olleet lähinnä sählyn pelaaminen.

Kauko Niemelä ja Ilkka Lakotieva sählämässä.

Aimo Uusitalo ja Raimo Lahti Thaimaassa Banyan 19.reiällä tammikuussa 2010.

Seppo Törmäsen "tyylinäyte" draivista Levin golfkentän väylällä 17

Lady - toiminta

Lionien toimintaan kuuluu hyvin läheisesti puoliso toiminta, vanhalta nimeltään ladytoiminta. Tuo puoliso toiminta oli Sodankylässä alkuun tietoenkin vain Lions Club Sodankylän jäsenten puolisoitten keskeistä toimintaa.

Sittemmin kun paikkakunnalle perustettiin toinen klubi, Lions Club Sodankylä/Sompio, on puoliso toiminta ollut molempien klubien jäsenten puo-

lisoitten keskuudessa suoritettua Lions-toimintaa.

Puoliso toiminta Sodankylässä on ollut yleensä ottaen näkymättömämpää kuin varsinainen Lions-toiminta, mutta kukaan ei voi kiistää sitä totuutta, että lionin puoliso on jatkuvasti mukana tavalla tai toisella Lions-toiminnassa. Monesti puoliso joutuu kuuntelemaan lionin tuskittelua kun jokin homma al-

kaa takkuilla. Monesti, hyvin monesti on puoliso joutunut kannustamaan karjahtelevaa leijonaansa pysymään ruodussa ja jaksamaan vielä ainakin vähän aikaa. Tälläkin tavoin nähtynä puoliso toiminta on merkittävää Lions-toimintaa ja sitä tapahtuu koko ajan vaikka jokaisesta "kokouksesta" ei pöytäkirjaa pidetäkään. Ladyt ovat järjestäneet myyjäisiä, konsertteja ja mannekiininäytöksiä. Keräämillään varoilla he ovat tukeneet valitsemiaan kohteita. Konsertteja on ollut mm. Maija Lokka marraskuussa 1984, Eero Piirto 39.10.1988, Poliisilaulajat 1980 luvun loppupuolella, Raita Karpo 5.11.1988 sekä turkismuotinäytökset 20. -21. 4.1988 Luostolla ja Sodankylässä ja juhlapukunäyttely (Uutta- ja Vanhaa-aikaa) 24.4.1991

Ladyt saivat Sotaveteraanien Iltahuuto -suurkeräyksestä 1.3.1994 - 28.2.1995 kiitokset keräyksen suojelijalta jalkaväenkenraali Adolf Ehrnootilta.

Ladyt luovuttamassa Sota-ajan Suomalainen Laulu konsertin tuottoa veteraanijärjestöjen edustajille 5.12.1994

Musiikkiopiston soittajien Isänpäiväkonsertti 12.11.1989.

Sillintekotalkoot joulumyyjäisiin.

Klubin presidentit ja sihteerit 1960 - 2010

Kausi	Presidentti	Sihteeri
60-61	Rapeli Pentti	Laiho, Markku
61-62	Alapeteri, Väinö	Laine Kauno
62-63	Hanski, Ensio	Salin Erkki
63-64	Leskinen Yrjö	Taskinen, Pauli
64-65	Laiho, Markku	Rapeli Pentti
65-66	Lifländer, Aimo	Kataja Eero
66-67	Salin Erkki	Jokela, Erkki
67-68	Laine Kauno	Tuominen, Toimi
68-69	Hirvenkari, Viljo	Eskola, Lauri
69-70	Kataja Eero	Puurunen, Leo
70-71	Hulkko, Onni	Kesti, Osmo
71-72	Tuomivaara Sakari	Viirret Risto
72-73	Kivioja, Pertti	Savola, Heikki
73-74	Mannermaa Kauko	Niemi, Antero
74-75	Onnela, Paavo	Pekkala, Iivari
75-76	Kesti, Osmo	Pulkamo, Veli
76-77	Eskola, Lauri	Vielma, Martti
77-78	Kovanen, Uuno	Ranta Arne
78-79	Rantanen, Kari	Ranta Erkki
79-80	Vielma, Martti	Aikio, Viljo
80-81	Viirret Risto	Rajaniemi Ilkka
81-82	Ranta Erkki	Palosaari, Pentti
82-83	Pulkamo, Veli	Florström, Juhani
83-84	Ranta Arne	Korpela, Kari
84-85	Rajaniemi Ilkka	Pippola, Kari
85-86	Palosaari, Pentti	Alaluusua, Kari
86-87	Saukkonen Vilho Oinas, Matti	
87-88	Niemelä, Kauko	Kujanpää, Seppo
88-89	Pippola, Kari	Holopainen, Arto
89-90	Neitola, Tuomo	Niemelä, Matti
90-91	Oinas, Matti	Keränen, Paavo
91-92	Lehmusvuo, Aimo	Uusitalo Aimo
92-93	Kujanpää, Seppo Vihervalli Jouni	
93-94	Tiuraniemi Jouni	Lappalainen, Jorma
94-95	Keränen, Paavo	Tapaninen Teuvo
95-96	Vihervalli Jouni	Kuivila, Jouko
96-97	Alajärvi Matti	Tilja Hannu
97-98	Lappalainen Jorma	Kitunen Jorma
98-99	Kuivila Jouko	Suutari-Jääskö Olavi
99-00	Uusitalo Aimo	Niemelä Kauko
00-01	Alaniska Heino	Kaartinen Raimo
01-02	Suutari-Jääskö Olavi	Jänkälä Hannu
'02-03	Kuntonen Kalle-Veikko	Haavisto Jari
03-04	Tapaninen Teuvo Lahti Raimo	
04-05	Härkönen Olli	Ollila Jouni
05-06	Alatalo Mauno	Lakotieva Ilkka
06-07	Maijala Juhani	Yliriesto Matias
07-08	Haavisto Jari	Vaarala Ali
08-09	Rajaniemi Ilkka	Vaarala Ali
09-10	Niemelä, Kauko	Törmänen Seppo

Uudet Melvin Jones jäsenet Pentti Kangas ja Jorma Lappalainen. Oikealla presidentti Jari Haavisto. Kuva on otettu "Mettonsoima" tapahtumassa Portin Pirtillä toukokuussa 2008.

Klubimme perustajajäsen Kauno Laine esittelee kansainvälisen presidentin myöntämää 45 vuotis 100% jäsenen kunniakirjaa.

Uudet Melvin Jones -jäsenet Olli Härkönen, Kauko Niemelä ja Mauno Alatalo 2008.

Klubin pitkäaikainen rahastonhoitaja Pentti Kangas lyötiin ritariksi helmi-kuun 17. päivänä 2010 Pentin juhliessa 70vuotis merkkipäiväänsä Hotelli Karhussa yhdessä sukulaisten, tuttaviensa ja lionien kanssa.

Ritariksi lyöntiä seurataan tarkkaan klubilaisten toimesta.

Klubin merkittävimmän palkitut

Melvin Jones –jäsenet

Nimi	Saantipäivä
Salin Erikki	15.07.1992
Laine Kauno	20.07.1993
Rapeli Pentti	06.05.1995
Lappalainen Jorma	17.05.2008
Kangas Pentti	17.05.2008
Alatalo Mauno	17.05.2008
Niemelä Kauko	08.09.2008
Härkönen Olli	08.09.2008
Uusitalo Aimo	10.04.2010

Lionsritarit

No	Nimi	Nimityspäivä
0085	Laine Kauno	29.09.1998
0237	Rajaniemi Ilkka	23.02.2001
1050	Kangas Pentti	19.02.2010

Juhlavuoden ansiomerkit

Laine Kauno.....	Perustajajäsenen 50 v ansiomitali, 100 %:n osallistuminen
Kataja Eero.....	Perustajajäsenen 50 v ansiomitali
Kataja Airi.....	Puolison 50 v ansiomitali
Salin Sanni.....	Puolison 50 v ansiomitali
Hulkko Irma.....	Puolison 50 v ansiomitali
Lappalainen Jorma....	40 v ansiomitali, 100 %:n osallistuminen
Lappalainen Leena...	Puolison 40 v ansiomitali
Härkönen Olli.....	30 v ansiomitali, 100 %:n osallistuminen
Härkönen Alli.....	Puolison 30 v ansiomitali
Kangas Pentti.....	30 v ansiomitali
Neitola Tuomo.....	30 v ansiomitali
Neitola Irma.....	Puolison 30 v ansiomitali
Niemelä Kauko.....	30 v ansiomitali, 100 %:n osallistuminen
Huru Paula.....	Puolison 30 v ansiomitali
Rajaniemi Ilkka.....	30 v ansiomitali, 100 %:n osallistuminen
Rajaniemi Elli-Maija.	Puolison 30 v ansiomitali

Muut merkittävät palkinnot jäsenille

Kataja Eero.....	Klubin kunniajäsenyys 1998
Keränen Paavo.....	Päämajan 100 % presidentin palkinto 1995, Medal of Medit 1999
Kumpulainen Martti.....	Ansiotähti 2009
Kunttonen Kalle-Veikko..	100 % presidentin palkinto 2003
Kuivila Jouko.....	Päämajan 100 % presidentin palkinto 1999, 100 % ansiomerkki 1999, Viidentähden leijona 1999
Laine Kauno.....	Medal of Medit 1995, AR-säätiön yhden ruusukkeen ansiomerkki 2001
Lappalainen Jorma.....	Päämajan 100 % presidentin palkinto 2000, 100 % presidentin ansiomerkki 2000
Niemelä Kauko.....	L-107 piirin Vuoden leijona 2009, Vuoden klubi palkinto 2010, Yhden ruusukkeen ansiomerkki 2010
Rajaniemi Ilkka.....	100 % presidentin palkinto 2010
Rapeli Pentti.....	Medal of Medit
Uusitalo Aimo.....	Vuodenklubi palkinto 2000, Päämajan 100 % presidentin palkinto 2000, 100 % presidentin ansiomerkki 2000
Vihervalli Jouni.....	Vuoden klubi palkinto 1995, Päämajan 100 % presidentin palkinto 1996, 100 % presidentin ansiomerkki 1996

LC SODANKYLÄN JÄSENET 8.5.2010

(Nimen alla liittymisvuosi/pvm)

Alatalo, Mauno
1990

Haavisto Jari
1998

Hannus Mikko
10.04.10

Härkönen, Olli
1975/84

Jänkälä, Hannu
2000

Kangas Reijo
12.10.09

Kangas, Pentti
1975/1998s

Kataja, Eero
1960

Keränen, Paavo
1988

Kiviniemi Esko
2004

Kujanpää, Seppo
1981

Kuivila, Jouko
1993

Kumpulainen Martti
2004

Lahti, Raimo
1995

Laine Kauno
1960

Lappalainen, Jorma
1970/89

Lindholm Kari
2007

Majjala, Juhani
1996

Mäenpää Seppo
10.03.08

Neitola Pentti
08.01.07

Neitola, Tuomo
1974/86

Niemelä, Kauko
1973/76/80

Nyysönen Ola
12.10.09

Rajaniemi Ilkka
1975

Ranta Kristian
2008

 Riipi Marko
2007

 Räisänen Matti
2009

 Suutari-Jääskö, Olavi
1995

 Tapaninen, Teuvo
1991

 Tiuraniemi, Jouni
1982

 Törmänen Seppo
08.01.07

 Uusitalo, Aimo
1991

 Vaarala Ali
08.01.07

 Vihervalli, Jouni
1983

 Virtanen Jari
12.10.09

Klubin jäsenet liiton tehtävissä

Piirikuvernööri, PG

Rapeli Pentti	1973 – 74
Laine Kauno	1985 – 86

Piirisihteeri/-rahastonhoitaja, CS&CT

Salin Erkki	1973 – 74
Rajaniemi Ilkka	1994 – 95

Komitean puheenjohtaja

Laine Kauno	1986 – 90
-------------	-----------

Tiedoitus

Alaluusua Kari	1985 – 87
----------------	-----------

Alueenpuheenjohtaja, ZC

Rapeli Pentti	1962 – 63
Kauno Laine	1974 – 75
Salin Erkki	1979 – 80
Rajaniemi Ilkka	1988 – 89
Niemelä Kauko	1990 – 91
Vihervalli Jouni	1995 – 96
Keränen Paavo	1999 – 00
Kuivila Jouko	2007 – 08
Lappalainen Jorma	2008 – 09

Lohkon puheenjohtaja, RC

Rapeli Pentti	1961 – 62
Laiho Markku	1965 – 66
Liffländer Aimo	1967 – 68
Laine Kauno	1968 – 70
Kaaretkoski Lennart	1972 – 73
Tuomivaara Sakari	1974 – 75
Ranta Aarne	1984 – 85
Rajaniemi Ilkka	1986 – 87
Niemelä Kauko	1989 – 90
Neitola Tuomo	1992 – 93
Oinas Matti	1994 – 95
Viirret Risto	1995 – 96
Keränen Paavo	1998 – 99
Kuivila Jouko	2001 – 02
Uusitalo Aimo	2006 – 07
Lappalainen Jorma	2007 – 08
Haavisto Jari	2008 – 09

Nuorisovaihtomuiostoja 23 vuoden takaa

Vuonna 1987 sain osallistua suomalaisten Lions Clubien nuorisovaihto-ohjelmaan. Sodankylän Lions Club hyväksyi minut lähetettäväksi vaihtoopiskelijakseen, huolehti vaihtoon liittyvistä käytännön järjestelyistä sekä tuki matkaa kustantamalla Atlantin ylittävät lennot. Yhdysvaltoihin matkasi lentokoneellinen suomalaisnuoria, jotka saivat 1 ½ kuukauden ajan tutustua amerikkalaisten perheiden elämään. Vastaanottajat olivat sikäläisiä Lions Club -aktiiveja.

Sijitusperheeni, Fieldsit, asuivat suuren Michigan-järven rannikolla Lawrence-nimisessä maalaiskaupungissa Etelä-Michiganissa. Lähimpään suurempaan kaupunkiin Kalamazooon oli vajaan tunnin ajomatka. Perheen isä Thomas Field työskenteli insinöörinä pahvilaatikoja valmistavalla tehtaalla. Äiti Joan Field oli erityisopettaja ongelmanuorille tarkoitettussa koulussa. Perheen tytär Stacy oli 16-vuotias lukiolainen. Parempaa isäntäperhettä en olisi voinut toivoa. Fieldsit olivat sydämellisiä, vieraanvaraisia ja ottivat minut mutkattomasti mukaansa perheensä arkeen. Lisäksi he näkivät paljon vaivaa esitellessään maataan ja kulttuuriaan.

Perheen äiti Joan oli etukäteen tiedustellut kiinnostuksen kohteistani. Kun ilmoitin olevani kiinnostunut kuvataiteesta ja historiasta, Fieldsit suunnittelivat vierailun tutustumiskohteet tarjotakseen mielenkiintoista nähtävää. Yhdessä tekemämme matkat olivat mieleenpainuvia. Asuntoautolla teimme viikon retken Michiganin osavaltion läpi Kanadan puolelle saakka. Matkan pääkohde oli Huron-järven pohjoisosaan sijoittuva historiallinen Mackinac Island, jonka vaiheet edustavat läpileikkauksena Yhdysvaltojen historiasta. Saari oli alun perin intiaanien tärkeä kulttipaikka. Myöhemmin alue osoitautui eurooppalaisten kolonisaatiossa strategisesti tärkeäksi ja etuvartioasema linnoitettiin. Vanhan ranskalaisen puulinnoituksen rekonstruktio sijaitsi mantereen puolella. 1700-luvulla englantilaiset rakensivat uuden linnoituksen Mackinac-saaren korkeimmalle kohdalle. Kun alueen sotilaallinen puolustaminen kävi 1800-luvulla tarpeettomaksi, valtasivat lomailijat ja turistit luonnonkauniin saaren, jonne rakennettiin 1800-luvulla suuri hotelli ja hulpeita puuhuviloita. Mackinac-

Ampumanäytös Macinac Islandille 1700-luvun jälkipuolella rakennetussa linnoituksessa. Asut ja aseet jäljittelivät 1700-luvun englantilaisten sotilaiden varusteita.

saari oli edelleen varsinainen turistien vetonaula, koska sen historiallista miljöötä ja luontoa hoidettiin sen erityispiirteitä kunnioittaen. Saarelle pääsi vain lautalla ja paikan päällä liikuttiin joko kävellen, polkupyörillä tai hevosten vetämillä vankkureilla. Autot eivät häirinneet kaupunkikuvaa ja museot sekä erilaiset näytökset tarjosivat vierailijoille kiinnostavaa katsottavaa.

Detroitin matkalta on erityisesti jäänyt mieleen vierailu kuuluisalla Cran-

brookin kampuksella, jossa sijaitsi muun muassa maineikas Cranbrookin taideakatemia. Sinne Suomesta Yhdysvaltoihin 1920-luvulla muuttanut arkkitehti Eliel Saarinen paitsi suunnitteli rakennuksia, myös työskenteli perheenjäsentensä sekä aikansa muotoilun huippujen kanssa. Punatiilinen modernistinen arkkitehtuuri sekä vehreä miljöö veistoksineen ja suihkulähteineen oli harmoninen kokonaisuus. Tutustuimme myös kampuksen yhtey-

Fieldsien perhe kokoontui usein mummolan lammen rannalle grillijuhliin. Laitimmaisena oikealla mummo ja pappa Fields, laitimmaisena vasemmalla Stacy, edessä istumassa Tom ja hänen veljensä. Heidän keskellä Marja-Liisa.

dessä sijaitsevaan sanomalehtikustantaja ja mesenaatti G.G. Boothin Cranbrook House -kartanoon ja sen lukuisiin puutarhoihin. Cranbrookin taidemuseossa oli nähtävillä amerikkalaista 1900-luvun kuvataidetta sekä akatemian silloisten opiskelijoiden tekemiä taideteoksia. Saaristen merkitys amerikkalaiselle muotoilulle konkretisoitui myöhemmin tutustuessamme Arttrain 1987 -taidekasvatusprojektiin. Junan vaunuihin oli toteutettu kiskoilla liikkuva taidenäyttely niille, jotka eivät museoihin päässeet. Näyttelyn tavoitteena oli antaa kuva amerikkalaisen taiteen ja muotoilun kehityksestä. Hämmästykseni oli suuri, kun suurin osa näyttelystä esitteli Saarisen perheenjäsenten töitä. Detroitissa vieraillessamme kävimme myös Greenfield Village -ulkoilmamuseossa, jonne oli siirretty edustava joukko erilaisia periamerikkalaisia rakennuksia. Historiallisiin asuihin puukeutuneet työntekijät esittelivät muun muassa työnäytöksissä amerikkalaisen elämänmenoa ennen vanhaan. Konttaraasi nykyiseen oli hyvin konkreettinen.

Stacy, Joan ja Thomas Field Michiganin pohjoisosaan sekä Kanadaan suuntautuneella retkellä.

Chicagon matkalla oli upeaa vierailua suuren luokan taidemuseossa. The Art Institute of Chicagossa oli vaihtava 1800-luvun ranskalaisten impressionistien kokoelma ja jännittävä museokauppa. Vastaavan kaltaiset hyvin varustetut museomyymälät tulivat Suomessa muotiin vasta 1990-luvulla. The Museum of Science and Industry oli teollisuuskaupungin profiiliin sopiva tieteen ja teollisuuden kehitystä esittelevä museo. Sen moninaisten laitteiden sijaan mieleen jäi museossa esillä oleva Colleen Mooren satulinna (Colleen Moore's Fairy Castle). Kyseinen Hollywood-tähti suunnitteli unelmiensa prinsessalinnan 1930-luvulla

eri alojen ammattilaisten ja käsityöläisten avustuksella. Kun raha ei ollut este unelmien toteuttamiselle, oli tuloksena todellinen fantasianukkekotelo, jonka jokainen yksityiskohta oli loppuun saakka harkittu. Sisustuksessa ei säästetty jalokiviä, kultaa, hopeaa, kilpikonnankilpeä tai muita eksoottisia materiaaleja. Satuprinssin kodissa oli monien ihmeellisyyksien lisäksi muun muassa aitoja antiikin aikaisia miniatyyriesineitä, maailman pienin painettu Raamattu ja toimiva miniatyyripiiano.

Hieman toisenlaisen arkkitehtuuriin paneuduimme tutustuessamme Michiganin osavaltion hallinnollisen keskuksen Lansingin 1800-luvun jälkipuolella rakennettuun hallintokeskukseen. Tämä uusrenessanssia edustava monumentaalinen rakennus oli varustettu amerikkalaisille hallintorakennuksille tyypillisellä korkealle kohoavalla keskuskupolilla. Vastaavan kaltaiset Valkoisen talon muunnokset ovat tyypillisiä Yhdysvalloissa. Ohion matkalla vierailimme Fieldsien sukulaisten luona ja tutustuimme esimerkiksi amishien

maalaismarkkinoihin sekä Sea World -merikeskukseen.

Oleellinen osa vaihdossa oli myös aivan tavallinen arki. Myös se antoi paljon elämyksiä ja ihmettelyn aihetta. Fieldseillä oli suuri perhe, johon kuuluivat isovanhemmat sekä sisarukset puolisoineen ja lapsineen. Sukulaiset myös pitivät aktiivisesti yhteyttä ja oli antoisaa päästä tutustumaan suvun erikäisiin jäseniin ja heidän koteihinsa. Tapaamisten yhteydessä saatiin todeta, että kliseiset käsitykset amerikkalaisten sosiaalisuudesta ja huumorintajusta olivat totta. Perheen tytär Stacy harrasti kansantansseja, joten kesän sesonkiaikaan olimme mukana seuraamassa

tanssiesityksiä erilaisilla markkinoilla, juhlissa ja leireillä. Hyväntekeväisyyttä harrastavan sukulaistädin kanssa osallistuimme meksikolaisten lasten päiväkodin puistoretkeen. Aurinkoiset meksikolaistaustaiset lapset olivat kerrassaan hurmaavaa seuraa. Muistiin ovat jääneet myös uimaretket South Havenin hiekkarannoille Michigan järven rannalle, osavaltion järjestämä suuren luokan ilotulitus Yhdysvaltojen 4. heinäkuuta vietettävän itsenäisyyspäivän kunniaksi, kansainvälisen kuumailmapallokisan seuraaminen sekä perheen isän Tomin kanssa tehty vierailu paikallisen Lions Clubin kokoukseen, josta sain muistoksi pinssin.

Ikimuistoinen oli myös Pohjois-Amerikan ilmasto, johon en tahtonut tottua lainkaan. Lapin viileiden kesätuulien jälkeen yli 30 asteen helle ja korkea ilmankosteus olivat liikaa. Onneksi Fieldsien sinisen kodin takapihalla oli uima-allas, johon saattoi pulahtaa päivittäin vilvoittelemaan. Myös Lapin valoisiin öihin tottuneelle sysipimeät yöt ja öinen sirkkojen sirtys tuntuivat omituiselta. Voimakkaat ilman lämpötilojen vaihtelut saivat aikaan myös pelottavia myrskyjä ja säätielokuksiin kuuluivat tornadovaroitukset. Kuumien ilmaston positiivisina puolina olivat taas luonnon vehreys ja takapihalla kasvavat persikka- ja luumupuut, joista saattoi poimia tuoreet hedelmät aamiaiselle.

Amerikkalaista elämän menoa ei voi ohittaa mainitsematta ruokakulttuuria, joka vielä 1980-luvun lopussa poikkesi suuresti suomalaisesta. Vaikka sijoitusperheen äiti oli todellinen terveysintoilija ruoan suhteen, hämmästytti sikälinen suhde ruokaan niin määrältään kuin laadultaan. Ruokaa ostettiin valtavina pakkauksina, sitä syötiin paljon ja annoskoot olivat jättimäisiä. Eipä siis ihme, että katukuvassa näkyi todellakin valtavan ylipainoisia ihmisiä. Hampurilaiset ja pitsat olivat arkista pikaruokaa silloin, kun aika ei riittänyt kotona kokkaamiseen. Sodankylässä ei vielä tuolloin tiedetty pitsoista ja torin nakkikioski oli ainoa paikka, josta saattoi ostaa hampurilaisia. Täysin jokapäiväisiä olivat myös litran cokisjuomat, jotka opposivat vaivattomasti helteen uuvuttamaan turistiin. Kokemuksen arvoisia olivat myös amerikkalaiset herkut ja niiden ylenpalttinen kuorruttaminen ja huurruttaminen makealla. Vohveleiden päällystämiseen ei riittänyt sokeri tai hillo, vaan ensin siltettiin voita, sitten hunajaa tai marmelaadia ja päälle päätteeksi tosusokeria. Vuokalepien sisältä saattoi löytyä vihreää makeaa hyytelöä ja maapähkinävoileivät jo veivät hampaatkin mennessään. Jos makean nälkä ei vielä lähtenyt, oli mahdollista piipahtaa erityisessä jäätelöravintolassa, jossa tarjottiin ruokalistalta valittavia ja luonnollisesti valtavan

Mackinac Island -saarelle ei autoilla ole asiaa. Hevosvetoisilla vankkureilla on mukava tehdä kiertoajelu saaren ympäri.

kokoisia jäätelö- ja pirtelöannoksia.

Erialaisten vaihto-ohjelmien virallisiin tavoitteisiin on ilmeisesti kirjattu vieraaseen kieleen ja kulttuuriin tutustuminen. Molemmat täytyivät osaltani erinomaisesti. Matka oli varsinainen kielikylypy, jonka voi todeta onnistuneen viimeistään siinä vaiheessa, kun jo näin unia englanniksi. Lukioikäiselle oli mukava kokemus havaita, että peruskoulun kielten opetus mahdollisti vuorovaikutuksen vieraalla kielellä. Kielitaidon avulla on edelleen havaittavissa, että kulttuurieroista huolimatta eri maalaisten ihmisten välillä on eron sijaan silttenkin paljon yhteistä.

Kulttuuriin tutustumisen yhteydessä voi puolestaan todeta, että suomalaisen median ja erityisesti elokuvien kautta välittyvä kuva Yhdysvalloista ei aina

vastaa todellisuutta. Tavallisten perheiden kautta vaihto-oppilas saa tutustua vieraaseen kulttuuriin tavalla, joka ei ole mahdollista esimerkiksi valmismatkoilla tai omaehtoisilla retkillä.

Kulttuurin suhteen mieleeni on jäänyt kaksi varsin periamerikkalaisena pitämäni ilmiötä. Ensinnäkin, vaikka amerikkalaiset vaikuttavat hyvin patrioottisilta, ihmiset ovat hyvin tietoisia omista taustoistaan ja sukunsa historiasta. Turhaan ei käytetä Yhdysvalloista käsitettä sulatusuuni, jossa eri kulttuureista lähteneet ihmiset rikastuttavat yhteiskuntaa. Tämän kulttuurien, ideoiden ja ideologioiden sekoituksen vuoksi amerikkalaiset ovat myös oppineet tuomaan esiin mielipiteensä. Kun suomalaisessa yhteiskunnassa on havaittavissa pyrkimystä tietyn kaltaiseen

konsensukseen, sama yhtenäisen mielipiteen ongelma ei vaivaa amerikkalaisia. He ovat varmoja mielipiteistään ja valmiita puolustamaan näkökantojaan. Havainto on myöhemmässä työssäni auttanut ymmärtämään amerikkalaisessa kulttuurin tutkimuksessa esiintyvää kirpeää yhteiskuntakritiikkiä ja jyrkkää politikointia esimerkiksi liberaaleiksi tulkittujen arvojen puolesta.

Toiseksi matka auttoi havaitsemaan, miten valtavan kukoistava oli Yhdysvaltojen kulutus- ja palvelukulttuuri. Tavallisissa ruokakaupoissa oli jokaisen kassan päässä pakkaajat, jotka näppärästi lastasivat ostokset paperipusseihin. Ravintoloiden tarjoilijoiden keuhkoympäristö ei hyytynyt milloinkaan ja shoppailu oli arkipäiväistä ajanvietettä. Koululaiset olivat jo hyvissä ajoin osa-aikatyössä tai ainakin kesätyössä pikaruokaravintolassa tai muussa palveluammattissa. Moni kulutukseen liittyvä asia onkin rantautunut Suomeen vasta 1990-luvulla. Näitä olivat esimerkiksi ilmastoidut ostoskeskukset, Rock'n'Roll Mc Donaldsit ja drive in -pikaruokaravintolat.

Yhtä lailla amerikkalaiset olivat onnistuneet varsin lyhyen eurooppalaisen historiansa ja kulttuurinsa kaupallistamisessa. Ulkoilmamuseot, linnakkeet ja muut historialliset kohteet olivat todellakin historiaa ja nykypäivää yhdistäviä attraktioita. Historiallisiin asuihin pukeutunut henkilökunta vaikutti siltä, kuin se olisi todellakin asunut elävässä museokylässä, hyvin tavallisista historiallisista asioista kerrottiin kuin ne olisivat suuria ihmeitä ja Mackinac Islandin linnoituksen ammuntaesitys 1700-luvun aseina oli suuri speaktaakkeli, jota turistit kokoontuivat seuraamaan sankoin joukoin ja hajaantuivat taas tyytyväisinä tahoilleen valtavan pamauksen jälkeen. Historian kaupallistaminen merkitsi myös varsin suuressa määrin sen pinnallistumista. Toisinaan kohteet olivat kuin puuhamaita, jossa kaikille ikäryhmille riitti tekemistä. Luonnollisesti myös kaikissa turistikohteissa oli myytävänä rajaton määrä matkamuitseja. Amerikassa tuskin on sellaista paikkaa tai tutustumiskohdetta, josta ei vielä ole painettu t-paitaa, kahvimukia tai avaimenperää.

Marja-Liisa Rajaniemi, Jyväskylä

Kansainvälisen kuumailmapallokilpailun startti, jota oli kokoontunut seuraamaan suuri määrä katsojia.

Veteraaneille

Klubi järjesti veteraaneille ja heidän omaisilleen unohtumattoman tapahtuman kyydityksineen kotonaan elokuvateatteri Lapinsuuhun talvella 2008 tarjoamalla Tali-Ihantala -elokuvan ilmaisnäytöksen.

Yllä lion Pentti Neitola pitää seuraan illan kunniavieraille.

Oikealla kuvassa lion Tuomo Neitola kertonee hyvän vitsin kun Penttiäkin noin naurattaa.

Yläkuvassa yleisön odottavaan tunnelmaa ennen esityksen alkua. Tapahtuman avasi ja alusti prikaatinkomentaja eversti Kimmo Lehto.

Uusia lioneita klubiin

Jäsenlupaus kuukausitapaamisessa lokakuussa 2010. Kuvassa vasemmalta uusi lion Reijo Kangas ja kummi Jorma Lappalainen. Uudet lionit Jari Virtanen ja Olavi Nyysönen, heidän välissä kummi Kauko Niemelä. Istuallaan klubin sihteeri Seppo Törmänen, PG Juhani Blässar ja jäsenlupauksen vastaanottajana oli -presidentin toimiessa kummin roolissa - Ilkka Rajaniemi.

Stipendejä ja muuta matkan varrelta

Klubi muistaa yhteistyökumppaneita ja eri urheiluseuroja erilaisin stipendein. Kuvassa vasemmalta Tähti-Wolleyyn Kauko Berg, Sodankylän Ampujien Atso Sipola ja Lapin Vaikkojen Kyllikki Huotari vastaanottamassa valmentaja stipendejä kesällä 2008.

Joululehtien luovutus oppilaille lehtien myyntiä varten 2002. Kuvassa klubistamme Jorma Lappalainen ja Kalle-Veikko Kunttonen.

Klubi muisti Sodankylän Byakuya judoseuraa urheilijastipendillä Jari Haaviston presidenttikaudella 2008.

Kauden 2009-2010 aktiviteettivaroilla hankittiin kuvan mukainen sähköllä toimiva inva scooteri. Ajopeli lahjoitettiin Kylälaakson vanhustentiimin asukkaiden käyttöön.

Klubin kuuluu tukea erilaisia järjestöjä aktiviteettirahaston kautta.

Klubi muisti SoPa:n juniorijalkapalloilijoita Jari Haaviston presidenttikaudella 2008.

Hoidossa tarvittavien apuvälineiden luovutus terveyskeskukselle. Kauno Laine, presidentti Jouni Tiuraniemi. Vastaanottajina johtava lääkäri Yrjö Näsi ja Toini Keränen

Klubiaktiviteetteihin on kuulunut perinteisesti mm. halkosavotat

Ritarinkilpi tulee...

Kuvassa klubimme kilvenryöstäjät Roi Ounasjoella 8.1.2004.

Kuvassa klubimme kilvenryöstäjät linja-automatalla kilvenryöstöön jonnekkipäin lappia. Ilmeiden vakavuudesta päätellen kyseessä lie-nee paluumatka, kun se jäi taas muutamasta veljestä kiinni.

Kuvassa klubimme kilvenryöstäjät Roi Ounasjoella 8.1.2004. Olli Härkönen ja Teuvo Tapaninen saaliineen.

...ja menee

Kilpiä on ryöstetty vuosien varrella niin klubiltamme kuin klubimme lionien toimesta ympäri L-piiriä. Kuvassa kilvenryöstäjät LC Rovaniemi Ounasvaara keväällä 2009 järjestetyssä kuukausitapahtumassa Hotelli Luostotunturilla.

Rosvopäällikkö Mauno Alatalo auttaa kollegalleen repun selkään.

Ja niin vietiin kilpi Pudasjärvelle lähes viisikymppiseltä klubiltamme maaliskuun kuukausitapaamisessa Hotelli Karhussa 2010. Tapahtumassa järjestettiin ns. amerikkalainen huutokauppa kartuttamaan klubimme hallintotiliä. Pääpalkinto jäi onnekaasti Sodankylään.

Klubi tutustumassa Jääkäriprikaatin perinnetilaan syksyllä 2007. Perinnetilaan sijoitetut kolme Mannerheimin ristiä herättivät suurta mielenkiintoa

Lopuksi

Historiikitoimikunta on tehnyt parhaansa historiikin toteuttamiseksi omien töidensä lomassa. Joitakin monen mielestä tärkeitä asioita on varmaankin jäänyt mainitsematta, siitä nöyrimmät anteeksipyyntömme niille joita se koskettaa.

Suuri kiitos kuuluu kaikille klubin jäsenille, jotka ovat jaksaneet raataa yhteisen ”ME

PALVELEMME” - tunnuslauseen kannustamina ja mahdollistaneet siten tämän 50-vuotis historiikin teon.

50 toimintavuoden jälkeenkin klubin kummin, rovaniemeläisen Viljo Tervahaudan kertomus on edelleen ajankohtainen. Tervahauta kertoi pojasta, joka taapersi lumisella metsätiellä

kantaan selässään uupunutta pikkuveljeään ja joka vastaan tulevalle sedälle vastasi tämän kysyessä, että eikö tuo ole liian raskas taakka sinun kokoiselle kulkijalle;

”Ei tämä ole mikään taakka, tämä on minun veljeni”.

Tällä ajatuksella on hyvä jatkaa kohti tulevia vuosikymmeniä.

Lehden toimituskunta:

Aineiston kokoaminen:	Jari Haavisto, Ilkka Rajaniemi, Elli-Majja Rajaniemi, Seppo Törmänen
Tekstit:	Jari Haavisto, klubin aikaisemmat historiikit
Kuvat:	Klubin arkisto, Jari Haavisto, Pentti Kangas ja muut klubilaiset; kuvien käsittely Tarja Karjalainen
Taitto:	Seppo Törmänen/Painopinta Finland Oy
Paino:	Kalevaprint Oy, Oulu

50
vuotta
1960 - 2010

